

Zpravodaj

Smiřic, Rodova a Holohlav

číslo 1

červen 2015

Pan Přemek Andrýs je znám svými webovými stránkami (www.smirice.eu), které doplňuje fotografiemi. Své snímky pořizuje z nezvyklých míst – z věže kostela, z vysoké pouťové atrakce – a tato fotografie byla pořízena z lešení v Hradecké ulici.

Z obsahu:

Mažoretky Izabel Holohlavy

mj. postoupily na Zemské kolo ve Strakonících

str. 12–13

Ochotníci trochu jinak

o čem to divadlo je

str. 17

Tragédie majitelů Smiřic na Innu

při návratu po řece z Bavorska

str. 21

Slovo starosty města Smiřice

Vážení občané,

čas letí jako splašený kůň, a tak sotva jsme se rozloučili se starým rokem, už je nový v polovině své cesty. Týdny se valí jako dny, otáčíme stránku za stránkou v kalendáři a říkáme si, co se to vlastně děje. Tak trochu si to děláme sami a dílem je to dobou, ve které žijeme. A jak čas rychle letí, tak nám nyní opět po roce přináší léto. A spolu s ním i období prázdnin a dovolených. Než se budeme snažit alespoň trochu si odpočinout, tak vás prostřednictvím tohoto čísla Zpravodaje seznámím s aktuálními děním.

Nejdříve začnu drobnějšími záležitostmi. Mnozí z vás si jistě všimli, že se v ulici Jiráskova podařilo vybudovat nová parkovací stání včetně přechodu pro chodce mezi náměstím a ZŠ Smiřice. Přechod samozřejmě poslouží nejvíce dětem a parkoviště by měla výrazně zlepšit plynulost a bezpečnost provozu v Jiráskově ulici. Silnice tak bude přehledná pro všechny, kdo se na ní pohybují.

Dále byly provedeny opravy fasád domů čp. 27 (Sluníčko) a 28 (bývalé stavebniny, současné sídlo naší údržby města). V měsíci květnu byla zahájena výměna střešní krytiny na domě s pečovatelskou službou. Rovněž byla zahájena rekonstrukce části chodníku na Palackého ulici. V letních měsících proběhne v Rodově rekonstrukce chodníku a zároveň dojde k vybudování nového chybějícího chodníku.

A nyní se dostáváme k připravovaným akcím, které jsou mnohem většího rozsahu, než výše uvedené. Nejbližší takovou akcí je obnova náměstí, kterou plánujeme na rok 2016. Letošní rok máme v této věci vyhrazen pro projekt a v zimě bychom rádi získali stavební povolení. Díky rozumnému a konstruktivnímu postoji bytového domu na náměstí se bude obnova náměstí realizovat v plném rozsahu dle studie. Prostor náměstí tak ožije novou dlažbou, zelení a novým mobiliářem, jako jsou lavičky, stojany na kola, odpadkové koše, veřejné osvětlení atd.

Další rozsáhlou akcí je rekonstrukce průtahu městem, kterou Správa a údržba silnic Královéhradeckého kraje plánuje na období 2017/2018. Akce bude s ohledem na rozsah probíhat etapově ve dvou letech kvůli objízdným trasám. V souvislosti s rekonstrukcí průtahu připravuje město projekt rekonstrukce chodníků podél trasy hlavní komunikace městem. Zároveň se vybudují nové opěrné zdi v ulici Hankova a dojde k předláždění a rozšíření podélných parkovacích míst a k předláždění zastávek v okolí MěÚ. Podélná parkovací místa budou v zámkové dlažbě a autobusové zálivy v dlažbě žulové.

Třetí náročnou akcí je rekonstrukce ulice Nádražní včetně prostoru před nádražní budovou. Komunikace budou opatřeny novými povrchy a dojde také k přesunu autobusového zálivu k nádražní budově tak, aby jak linkové autobusy, tak i případné náhradní svozy stavěly na jednom místě. Tato akce bude realizována až po dokončení průtahu městem.

Pohled na nádvoří s pivovarem z roku 1935

Poslední akcí, kterou bych rád zmínil, je obnova smiřického pivovaru. V současné době se zpracovává studie rekonstrukce budovy po stránce stavební. Také se před zahájením zpracování stavební dokumentace prověřuje statika budovy zámeckého pivovaru. Technologicky má investor jasno. Objekt pivovaru bude investorovi dlouhodobě pronajat.

V této souvislosti je třeba zmínit skutečnost, že provozovatel Restaurace Dvorana ukončil na vlastní žádost k 30. 6. 2015 svou činnost. Město by však bez restaurace nemělo být dlouho, neboť součástí obnovy zámeckého pivovaru je i restaurace, a snad se zámecký areál dočká i drobné ubytovací kapacity.

Závěrem mi dovolu, abych vám popřál hezké léto a klidné letní dovolené.

Luboš Tuzar, starosta

Slovo tajemnice města Smiřice

Vážení občané,

před nadcházejícími dovolenými mi dovolu, abych vám sdělil několik informací z úřadu.

Jako každý rok jsme i letos přijali dva pracovníky z úřadu práce na údržbu veřejné zeleně a dále dle potřeby využíváme brigádníky. Naší snahou je udržet průběžně město čisté, pokud někde vyvstane problém, zavolejte, sjednáme nápravu.

K 30. červnu 2015 odchází z úřadu Bc. Nikola Nováková, na pozici sociálního pracovníka/pracovnice je proto vysláno výběrové řízení. Sociální agenda prozatím opět přechází do mé kompetence.

Znovu, již po několikáté, prosíme občany, aby využívali pro vyřizování svých záležitostí **úřední dny pondělí a středu**. Vyhnete se tak nepříjemnostem, kdy se občan např. v pátek v 11 hodin rozčiluje, že není přítomná matrikářka, která však plní své povinnosti u svatebních obřadů. V „neúřední“ dny je vhodné domluvit si předem schůzku s konkrétním úředníkem telefonicky či prostřednictvím e-mailu. Podatelna i pokladna fungují samozřejmě po celý týden bez omezení.

V rámci podpory a rozvoje aktivizačních programů komunitního plánování pokračují volnočasové aktivity seniorů. Studenti **Virtuální Univerzity třetího věku** ukončili zdárně 4. semestr a pro podzimní semestr zvolili téma Barokní architektura v Čechách. První přednáška se koná 30. září 2015 a přijít mohou i ti, kteří dosud žádný semestr neabsolvovali a chtějí se studiem začít.

Absolventi VU3V na závěrečném semináři v Dobrušce

Díky Nadačnímu fondu VEOLIA v rámci programu **Stále s úsměvem – Aktivně po celý život** jsme získali finanční prostředky na projekt, který umožní (nejen) seniorům smysluplně, aktivně a především společně trávit volný čas a tím eliminovat rizika plynoucí z osamělosti a ztráty společenských vazeb. Pod heslem „SPOLEČNĚ!“ chceme „vytáhnout“ starší generaci z domova a nabídnout aktivity, při kterých je možné se setkat se svými vrstevníky, bývalými spolužáky, sousedy a přáteli, dozvědět se či naučit se něco nového nebo si jen tak popovídat. Přivítáme nejen seniory v důchodu, ale i všechny starší občany, kteří se rádi zúčastní něčeho nového.

Přehled akcí projektu SPOLEČNĚ! je uveden v následující tabulce. Projekt je finančně podpořen i ze strany města, takže všechny akce jsou přístupné zdarma.

1 Slzy smíchu Stanislava Zindulky 4. 6. 2015 18–20 h. Poutavé a veselé vyprávění o celoživotní procházce po prknech, která znamenají svět, ale nejen o nich. Herec reprezentuje příklad optimistického náhledu na život i v pokročilejším věku.
2 Utajené životy slavných Čechů 22. 9. 2015 17–19 h. Populární naučná beseda se spisovatelkou Milenou Bittnerovou, která představuje zajímavé ženské osobnosti 19. a počátku 20. století (např. skladatelku a dirigentku Vítězslavu Kaprálovou nebo dceru Boženy Němcové Theodoru). U kávy nebo čaje si budou moci účastníci popovídat na téma ženských osudů. Autogramiáda, prodej knih.
3 Drobnosti Milana Drobného 9. 10. 2015 18–20 h. Recitál Milana Drobného s hostem pořadu Yvetou Simonovou. Bezplatný vstup umožní všem, kteří by rádi zavzpomínali na dobu svého mládí, aby se setkali v příjemném prostředí. Akce je pořádána k Mezinárodnímu dni seniorů.
4 Tvořivé dílny I – šperky z FIMA 5. 11. 2015 9–11 h. Ukázka výroby šperků z barevné polymerické hmoty FIMO. Účastníci si seznámí s technikou a sami si vyzkouší nějakou drobnost vyrobit. Ideální možnost k setkání nad rukodělnou činností.
5 Tvořivé dílny II – vánoční aranžmá 26. 11. 2015 9–11 h. Výroba vánoční výzdoby a posezení spojené s povídáním o (nejen) adventním čase. Příležitost k setkání.
6 Trénink paměti 14. 1. 2016 10–11:30 h. Tři na sobě nezávislé semináře Mgr. Hany Striové. Akce pro všechny, kteří si chtějí zachovat duševní kondici a aktivovat mozek na optimální výkonnost. Zábavně, za pomoci rozmanitých cvičení se rozvíjí logické myšlení, jazykové dovednosti, posiluje paměť a schopnost koncentrace.
7 Trénink paměti 21. 1. 2016 10–11:30 h. Podobně jak je tomu s tréninkem fyzických schopností, funguje i trénink mysli. Je známo, že pravidelný pohyb v průběhu života prodlužuje optimální funkčnost tělesných orgánů a systémů, od srdce a cévní soustavy (např. posilování srdečního svalu, prevence hypertenze), přes metabolismus (prevence cukrovky), pohybový aparát (posilování svalů) a dalších, až po posilování optimálního výkonu mozku (díky zvýšení přísunu kyslíku) a mozkových funkcí.
8 Trénink paměti 28. 1. 2016 10–11:30 h. Mentální funkce lze trénovat podobně jako svaly. Všechny semináře předpokládají aktivní zapojení účastníků.
9 Tvořivé dílny III – ubrousková technika 3. 3. 2016 9–11 h. Ukázka jednoduché techniky, kterou je možné zdobit různé předměty. Účastníci se seznámí s postupem a sami si vyzkouší nějakou drobnost vyrobit. Ideální možnost k setkání nad rukodělnou činností.
10 Tvořivé dílny IV – velikonoční aranžmá 24. 3. 2016 9–11 h. Výroba velikonoční výzdoby a posezení spojené s povídáním tentokrát o svátcích jara. Příležitost k setkání.

Těšíme se s vámi na viděnou při některé z výše uvedených akcí. Krásné léto.

Mgr. Věra Hottmarová, tajemnice města

Zprávy z Městského úřadu Smiřice

BLOODPADY VE SMIŘICÍCH

Od dubna 2015 vznikla změnou zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, všem obcím povinnost zajistit občanům možnost třdit bioodpady v období měsíců duben až říjen.

Ve Smiřicích se nic nemění – v největší míře je stále využíván dosavadní způsob, kdy občané mohou předcházet vzniku bioodpadu kompostováním na své zahradě. Dále občané mohou bezplatně odevzdat bioodpad v areálu firmy AGRO CS, a.s. (areál bývalého cukrovaru).

Zde je možné odevzdávat i větve do průměru 8 mm, dále veškerý rostlinný odpad ze zahrad a domácností, jako slupky od ovoce a zeleniny. Do bioodpadů nepatří části živočišných a tepelně upravovaných potravin, nebo odpad jinak znečištěný (např. oleji).

Vzhledem k nové legislativě je nutné vést evidenci a dovezený bioodpad vážit, proto žádáme občany, aby dodržovali provozní hodiny firmy AGRO CS, a.s.:

- 4. až 30. 6. pondělí až pátek od 8:00 do 17:00 hodin
sobota od 8:00 do 12:00 hodin
- červenec a srpen pondělí až pátek od 8:00 do 14:30 hodin
sobota – zavřeno
- září až listopad pondělí až pátek od 8:00 do 16:00 hodin
sobota od 8:00 do 12:00 hodin

Barbora Luxová,
referentka odboru správy majetku a životního prostředí

INFORMACE Z MATRIKY

Oddávací dny ve 2. pololetí 2015

- 3., 17. a 31. července
- 14. a 28. srpna
- 11. a 25. září
- 9. a 23. října
- 6. a 20. listopadu
- 4. a 18. prosince

Za svatební obřad uskutečněný v těchto termínech v obřadní síni (Erbovní sál) se správní poplatek ve výši 1 000 Kč neplatí.

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Další slavnostní uvítání dětí ze Smiřic a Holohlav se uskuteční v sobotu 26. září 2015. Rodiče, kteří se této společenské události chtějí se svými dětmi zúčastnit, nechtějí se obrátit na matriku MěÚ, tel. 495 809 023, e-mail: koldrtova@mestosmirice.cz.

Etela Koldrtová, matrikářka

MĚSTO SMIŘICE

vyhlašuje dle § 39, odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, ve znění pozdějších předpisů

ZÁMĚR
pronájmu nebytových prostor
případně jejich části o výměře 238,7 m²
stavebně uzpůsobených k provozování hostinské
činnosti (restaurace, bar, pohostinství, rychlé
občerstvení, cukrárna, kavárna...)

Prostory jsou umístěny v přízemí budovy čp. 125,
st. p. č. 10/1, Palackého ul. ve Smiřicích.

K záměru je možné se vyjádřit a případné žádosti předložit
do 31. srpna 2015.

Povinné přílohy písemné žádosti jsou:
- podnikatelský záměr
- oprávnění k podnikání
- potvrzení o bezdlužnosti (FÚ, OSSZ, ZP)
- přehled dosavadní podnikatelské činnosti, odpovídající
předkládanému osvědčení k podnikání

Nedodržení výše uvedených příloh bude důvodem
k vyřazení žádosti.

Bližší informace lze získat u Ing. Petra Filipa,
tel. č. 495 809 021, nebo u Ing. Miroslava Halamky
– Garanční fond bydlení, tel. č. 606 456 032.

Zprávy z matriky

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne 24. ledna 2015 se v Erbovním sále ve Smiřicích konalo Vítání občanů ze Smiřic a Holohlav, kterého se zúčastnily děti: Simon Lukáš Heryán, Sára Řenčová, Josef Bureš, Marek Fiala, Štěpán Hovorka, Eliška Suslová, Bronislav Opletal, Matyáš Pilnáček, Anna Koutníková, Tereza Kratěnová, Jakub Zelenda, Jiří Matějček a Markéta Lacková.

Všechny děti byly zapsány do Pamětní knihy města Smiřic a Holohlav. Jména dětí, které byly uvítány sobotu 13. června, budou zveřejněna v prosincovém čísle Zpravodaje.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

80. narozeniny oslavili:
leden – Milada Stránská
březen – Jaroslava Najmanová, Hana Fabiánová, Josef Herout
85. narozeniny oslavili:
březen – Stanislava Kozová, Božena Pourová
90. narozeniny oslavila:
březen – Štefanie Obrtalová

Všem jubilantům gratulujeme a přejeme do dalších let pevné zdraví, štěstí a mnoho spokojenosti v kruhu rodinném.

SŇATKY

5. února
Erbovní sál	René Surmaj, Smiřice
Lenka Mokřejšová, Smiřice
14. února
Erbovní sál	Vladimír Bureš, Vysoká nad Labem
Radka Hejnová, Holohlav
28. února
kaple Zjevení Páně	Pavel Kolář, Dolní Nemojov
Bohuslava Vlková, Jaroměř
6. března
Erbovní sál	Vladimír Bláha, Rohoznice
Gabriela Šerešová, Smiřice
24. dubna
kaple Zjevení Páně	Ondřej Vodvarka, Smiřice
Kristýna Kubičková, Smiřice
25. dubna
kaple Zjevení Páně	Kamil Horký, Jaroměř
Tereza Prokopová, Vlkov
22. května
kaple Zjevení Páně	Tomáš Kutík, Smiřice
Marcela Jansová, Dvůr Králové nad Labem
23. května
kaple Zjevení Páně	Ondřej Ducháček, Hradec Králové
Zdeňka Výravská, Smiřice

Všem novomanželům upřímně blahopřejeme.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

- rok 2014
listopad – Marta Benešová
- rok 2015
leden – Milan Moník, Josef Kodytek, Vladislava Tošovská
únor – Petr Fejgl, Jan Čížek, Vladimír Klimeš, Marie Pultrová, Josef Cita
březen – Jaroslava Lešová, Adolf Krump, Věra Kotková
duben – Ladislav Hojný, Marie Pikolová, Pavel Šereš
květen – Zlatuska Jirousková, Zdeňka Melgrová, Václav Kubín

Děkujeme všem za poskytnutí souhlasu se zveřejněním zde uvedených údajů do společenské rubriky.

Etela Koldrtová, matrikářka

Služby pro osoby se sluchovým postižením

Hradecké centrum pro osoby se sluchovým postižením o.p.s. poskytuje osobám se sluchovým postižením v Královéhradeckém regionu poradenské a tlumočnické služby. Poradnu můžete navštívit od pondělí do čtvrtka v těchto časech: PO a ÚT 8.30–16.30, ST 8.30–17.00, ČT 8.30–14.00 (polední přestávka vždy 12.00–12.30). V době poradny lze také využít půjčovnu kompenzačních pomůcek.

Tlumočnické služby pro neslyšící je nutné vždy předem objednat. Tlumočnicka můžete kontaktovat na čísle 773 592 326, pro region Náchodská a Rychnovská na čísle 774 465 953.

Poskytování služeb je realizováno za finanční podpory Statutárního města Hradce Králové, Krajského úřadu Královéhradeckého kraje a Ministerstva práce a sociálních věcí.

Kromě sociálních služeb nabízí Hradecké centrum také další aktivity pro osoby se sluchovým postižením. Mezi tradiční patří psycho-rehabilitační pobyty pro nedoslýchavé a neslyšící osoby, besedy, přednášky a klubové aktivity. Více informací o činnosti naleznete na www.hradeckecentrum.cz.

Kontakty: ul. Milady Horákové 504, Hradec Králové (Pod Strání), tel. 495 533 138, mobil: 773 595 327, 773 595 328, e-mail: hradeckecentrum@seznam.cz

Kurzy tance a společenské výchovy 2015

Kulturní středisko Dvorana stále přijímá přihlášky do kurzu tance a společenské výchovy, který bude probíhat pod vedením tanečních mistrů Tomáše a Kateřiny Chmelových od 3. 9. 2015.

Cena za 13 lekcí + věneček 1 400 Kč, sleva pro přihlášené taneční páry.

Informace v KD Dvorana,
tel. 602 316 525, e-mail: kultura@mestosmirice.cz

Zprávy z Obecního úřadu Holohlav

CHODNÍK A MOST PŘES JORDÁN

Novou budovu obecního úřadu a chodník přes pole do sídliště Gen. Govo-rova ve Smiřicích jsme zkolaudovali bez problémů. Na chodník k mostu přes Jordán nám však Policie ČR nedala souhlasné stanovisko. Proto jsme kolaudační souhlas nedostali.

Při vyjadřování policie k projektové dokumentaci nám na závěr napsa-li, že „doporučují“ zvýšenou chodníkovou obrubu v celé šířce 5 m do vozovky ul. U Jordánu. Tento požadavek jsme neakceptovali, protože jsme mysleli na pohodlí maminek s kočárky, vozičkářů a i dalších chodců. Byli jsme si vědomi, že chodník končí v klidné obytné zóně, kde chodci mohou využívat vozovku v celé šíři. V současné době naši projektanti vymýšlejí kompromis, na který by přistoupila Policie ČR, a my nemuseli chodník předělávat a dělat u vozovky 10 cm vysokou obrubu. Jinak jsme rádi, že se most s přilehlým chodníkem našim občanům líbí a je hojně využíván.

STAVEBNÍ PRÁCE V ULICI NA STÁTNÍ

Jak jsme již informovali, v letošním roce se měla rekonstruovat vozovka I/33 v intravilánu Holohlav. Po různých přípravných jednáních mezi spo-lečností Ředitelství silnic a dálnic, Vodovody a kanalizace, a. s., krajským úřadem a obcí bylo rozhodnuto – nejprve ŘSD provede opravu vozovky v Černožicích, v době prázdnin opravu živичného krytu vozovky v Předmě-řicích a Lochenicích. Na úpravy v Holohlavech dojde teprve na podzim. Bude vyměněno i podloží vozovky od odbočky na Rodov až k autobusové zastávce na Jaroměř. Krajský úřad – odbor dopravy nepovolí na nejkre-ventovanější silnici I/33 v kraji dvě uzavírky najednou v délce 15 km.

Proto byl odsouhlasen projekt rekonstrukce ulice Na Státní v tomto ča-sovém postupu:

Poslední týden v červenci začne vodohospodářská „vysoutěžená“ fir-ma rozebírat dlažbu z levého chodníku (směr HK). To proto, že dojde k rekonstrukci stávajícího kanalizačního uličního řadu. Bude proveden z plastových trub a uložen do větší hloubky, aby se mohly napojit rodinné domky z pravé strany ulice. Celkový náklad bude činit 7 milionů Kč. Obec Holohlav provede přípojky pod silnici od rodinných domků nákladem 1,5 milionu Kč. Obec Holohlav pak bude muset vybudovat po pravé stra-ně nový chodník, na který již dostala dotaci od SFDI ve výši 806 000 Kč. Tyto peníze musíme proinvestovat a vyúčtovat ještě v roce 2015!

Rekonstrukce vozovky I/33 by měla začít v srpnu 2015 se 122denní uza-vírkou pravé strany (povolena a jedná se o 4 měsíce – srpen až listopad). V prosinci 2015 až březnu 2016 (122 dnů) bude obnoven obousměrný provoz. Uzavírka vlevo v délce 91 dní bude zavedena v dubnu až červnu 2016. Takto posunutý harmonogram je naplánován s ohledem na jiné stavby ŘSD v našem kraji.

Doufáme, že počasí koncem října a začátkem listopadu nám bude příz-nivé, jelikož živice se provádí v jakosti „tichého koberce“ (s gumou) při teplotách, které se udrží i v noci nad +5° C.

MULTIFUNKČNÍ SPORTOVIŠTĚ

Po sedmi letech zastupitelstvo obce odsouhlasilo pokračování v projektu realizace sportovního areálu za Brodkem. Záměr celé akce se zrodil po průzkumu u občanů v roce 2008, když se měli vyjádřit, o co by měli zájem. Než se podařilo provést projektovou dokumentaci s vyjmutím pozemku ze zemědělského půdního fondu, byly dotační tituly pro sportovní účely zrušeny a poplatky za vyjmutí stouply na devitinásobek. Navíc poplatky za vyjmutí půdy by nešly pro obec (v našem případě zpět), ale pro stát.

Nyní jsme se k původnímu záměru vrátili s tím, že celý projekt bude s mo-dernějšími prvky, bez in-line dráhy pro bruslaře, kteří si mohou zajezdit na cyklostezce ve Smiřicích. Dráha bude kratší, zvlněná a jen pro malé děti. Celý projekt bude rozdělen do etap. Bude započato s multifunkčním spor-tovištěm a dále postupně vznikne dětské hřiště, parkoviště se zázemím a sadové úpravy. Vše bude záležet na zastupitelích, ale třeba i na dotač-ních titulech, které budou v daný rok vypsaný.

SPOLUPRÁCE S MĚSTSKOU POLICIÍ SMÍŘICE

Zastupitelé odsouhlasili spolupráci s Městskou policií Smiřice z důvodů kontroly dodržování našich obecně závazných a dopravních vyhlášek. V měsíci březnu jsme rozeslali do každé domácnosti informační zpravo-daj, kde jsme naše občany informovali o vydaných vyhláškách, s výzvou k omezení parkování na veřejných komunikacích. I když naši občané mají u rodinných domků dvorky a garáže, parkují na komunikaci. A v ulici Na Státní parkují dokonce u silnice na rabátkách. Slušní občané si stěžují, že při výjezdu do silnice I/33 nemají potřebný rozhled. Společnost Marius Pedersen, a. s., která odváží od RD z jednotlivých ulic odpad, a také zá-stupci integrovaného záchranného systému upozorňují na tento nešvar. Protože na „výzvu“ k úklidu nevhodně parkujících aut nikdo nereagoval, myslíme, že po uzavření veřejnoprávní smlouvy s Městskou policií Smiřice bude řešení jednodušší.

OBNOVA LESNÍHO POROSTU POD CHLOUMKEM

Naším lesním porostům jsme v jarních měsících nezůstali nic dlužni. Nej-prve dožité topoly odtěžila odborná firma ze Žirče, která po sobě také vzorně uklidila. Větve a různé nálety bezů aj. seštěpkovala a odvezla k dalšímu využití. Myslivci a pracovníci obce vybudovali na pěti místech oplocenky kolem vysázených 2 000 smrčků a 1 600 malých doubků. Dou-fejme, že stromky dobře zakoření a vyrostou pro naše děti. Ve stávajících smrkových porostech jsme nainstalovali feromonové lapače, kde úspěšně chytáme létající kůrovce. Uvidíme, s jakým úspěchem.

REJ ČARODĚJNIC NA LOUCE U SVATÝCH

Akce se opět vydařila. Počasí nám přálo, a proto přišlo hodně dětí a rodi-čů. Dřevo jsme měli taktéž z polomů a z lesa napadeného kůrovcem. Lam-pionový průvod byl organizován naší „mateřinkou“ od budovy mateřské školky. Shromáždilo se velké množství malých čarodějů a čarodějnic. O vzorné zajištění občerstvení se postarali naši hasiči, kterým patří velké poděkování. Myslíme si, že všichni návštěvníci byli náramně spokojeni.

DĚTSKÝ DEN

Dětský den se v našem holohlavském parku opět zdařil. Pod patronací společnosti TROTINA Auto, s. r. o., se společností CZ Eko, za přispění obce Holohlav a KST Holohlav, měly děti nádherné odpoledne. O dobrou zábavu se postaralo Hitrádio MAGIC z východních Čech, které připravilo program pro děti. O soutěže se postarala společnost Akademie Šampión.

Dále proběhlo vystoupení Mažorettek IZABEL Holohlav, vystoupení Pipi Dlouhá Punčocha, předvedli se naši malí hasiči a další. Větší děti se svezly rallye závodními auty po malém a velkém okruhu v uzavřených ulicích Holohlav, které střežilo 20 organizátorů s vysílačkami. O dobré občerstvení se postarali tradičně naši hasiči. Děti si odnášely kromě výher obrovské zážitky ze soutěží, z projížďky auty a fotografování s animátorem „slonem Vendelínem“, který je provázel parkem celé odpoledne.

Miloš Malinský, starosta obce

foto: TROTINA Auto, s.r.o.

Kdy už... ???

O stavbě dálnice D11 v úseku Hradec Králové – hranice s Polskem se hovoří snad už 20 let. Už před 14 lety měl být provoz převeden u Holohlav na dálnici! Občany Holohlav – a zvláště ty, kteří bydlí v ulici Na Státní – to velmi a velmi zajímá. Kdo bydlí v okrajových částech Holohlav i Smiřic si jen těžko umí představit, co znamená provoz na přetížené dopravní tepně pro životní prostředí. Občanům zde znepříjemňuje život neustálý hluk a výfukové zplodiny. Přejít silnici i na přechodu je uměním. Vždyť v celoročním průměru zde projede za každých šest vteřin jedno vozidlo, ale v odpoledních hodinách projede jedno vozidlo v průměru během pou-hých dvou vteřin.

To nejsou odhady, uvedené údaje vyplývají z automatického počítání. De-tektoř provozu je umístěn na začátku Holohlav a pracuje ve dne i v noci – 24 hodiny denně po celý rok. Od Ředitelství silnic a dálnic přišel Obec-nímu úřadu v Holohlavech počítačový soubor s 25 960 údaji o provozu na silnici I/33 – v úseku č. 5-0088. Údaje byly pořízeny detektorem Marks-man M660. Provoz je sledován jak směrem k Náchodu, tak i směrem ke Hradci Králové.

Nejdříve jeden souhrnný údaj – za celý rok 2014 projelo Holohlavami v obou směrech neuvěřitelných 5 037 879 motorových vozidel. A provoz stále stoupá. V roce 2012 projelo Holohlavami „jen“ 4 811 707 vozidel – to je o 226 172 méně!

Z počítačového souboru lze vyčíst průjezdy vozidel podle druhu a podle času:

Druh vozidla:	Počet za rok:	Prům. za den:	Prům. za hod.:
Motocykl	484 961	1 329	55
Osobní auto	3 330 580	9 125	380
Osobní auto s přívěsem	131 883	361	15
Dodávka pickup	346 859	950	40
Nákladní auto	192 078	526	22
Nákladní auto s přívěsem	31 820	87	4
Kamion	555 527	1 522	63
Autobus	33 675	92	4
Osobní vozidla	4 443 491	12 174	507
Nákladní vozidla	813 100	2 228	93
Vozidla celkem	5 256 591	14 402	600

Ještě několik závěrů ze souboru ŘSD. Nejmenší provoz je překvapivě kolem 3. hodiny v noci – přesto zde projelo za rok 36 429 vozidel. To v odpoledních hodinách kolem 15. hodiny projelo vesnicí 375 467 vozidel (10x více).

Nejvíce vozidel projíždí vesnicí v červenci a v srpnu. Vůbec největší provoz byl loni 14. srpna – to za celý den projelo Holohlavami 20 239 motorových vozidel a za hodinu neuvěřitelných 1 341 vozidel! Snad pro zajímavost, co všechno se dá ze souboru ŘSD vyčíst, je údaj o nejmenším provozu – 1. ledna 2014 (po Silvestru) projelo Holohlavami pouze 52 vozidel.

A co dálnice? V jedné verzi už odpovědní činitelé řekli, že se začne smě-rem ke Smiřicím pracovat už letos. Poslední verze říká, že se začne v příš-tím roce. Čemu a hlavně komu je možno věřit? Ale hlavně občané Na Státní se ptají: „Jak ještě dlouho budeme trpět?“

Podle údajů Ředitelství silnic a dálnic pro Zpravodaj připravil
Miroslav Volák

Ze života Základní školy Smiřice

PAMÁTNÍK TEREZÍN

Již opakovaně se zájemci z řad 7. až 9. ročníku zúčastnili exkurze do Památníku Terezín, která se uskutečnila 23. října 2014. Naši žáci se pod vedením průvodkyně přenesli do období 2. světové války, pocítili atmosféru pracovního tábora a získali další poznatky o holocaustu a pogromech na Židy. Pro mnohé žáky znamenala návštěva Terezína první setkání s realitou nesvobody, týrání a mučení. Hlubokým dojmem na ně zapůsobily i náhrobní kameny před terezínským ghettem, věnované lidem zde zemřelým a zabitým. Naše pocity ještě umocnila spolužačka ze 7. ročníku, která všem vyprávěla o svém příbuzném, který v Terezíně zahynul, a jeho jméno ukázala vytesané na společném náhrobku.

TESTOVÁNÍ SCIO ŽÁKŮ 9. ROČNÍKU

Dne 4. listopadu 2014 proběhlo dobrovolné testování 19 žáků 9. ročníku z matematiky, českého jazyka, anglického jazyka a obecných studijních předpokladů. Z výsledné hodnotící zprávy vyplynulo, že výsledky naší školy jsou ve všech testech nadprůměrné. Testování žáci měli lepší výsledky než 80 % žáků všech zúčastněných škol ČR.

SLAVNOSTNÍ PŘEDÁVÁNÍ SLABIKÁŘŮ

Již počtvrté proběhlo 27. listopadu 2014 slavnostní předávání Slabikářů prvňáčkům. Erbovní sál byl opět zcela zaplněn rodiči i prarodiči. V připraveném programu jim prvňáci zarecitovali, zazpívali i zatančili, předvedli se i čtvrtáci. Poté již každý prvňáček obdržel svůj Slabikář s pamětním listem. Díky šikovným knihovnicím z městské knihovny dostaly děti na závěr ještě jeden Slabikář – dortový. Na tuto sladkou tečku se těšily nejvíce. Předávání Slabikářů se opět vydařilo a věříme, že se již zařadí mezi tradiční akce.

ZÁPIS

V pátek 6. února se konal na naší škole zápis do 1. třídy. Jako již tradičně byli předškoláci za doprovodu svých rodičů přivítáni všichni v jedné třídě. Úvodu se ujali žáci 2. A, kteří zahráli krátkou veršovanou pohádku. Zatímco se rodiče seznamovali s informacemi o zápisu a vyplňovali patřičné formuláře, děti mohly po skupinkách začít putovat po pohádkových zemích. Pod vedením paních učitelek předváděly na stanovištích děti to, co se naučily doma a v mateřské školce – rozeznávaly barvy a geometrické tvary, kreslily postavu, vystřihávaly obrázky a přednesly básničky. Za dobře splněné úkoly si děti odnesly malé dárečky s pamětním listem. Bylo zapsáno 52 prvňáčků a z toho 8 požádalo o odklad. Budoucím prvňáčkům přejeme hodně úspěchů a děkujeme všem rodičům, kteří pro své děti vybrali naši školu.

SKUPINA HISTORICKÉHO ŠERMU PERNŠTEJNÍ

V pondělí 30. března se v tělocvičně naší školy uskutečnilo již tradiční vystoupení pardubické skupiny historického šermu Pernštejn. Vloni nás seznámili s přemyslovskými knížaty, letos přijeli vyprávět o králích z rodu Přemyslovců. Dozvěděli jsme se o životě našich významných panovníků, o jejich přínosu pro náš stát, ale i o politických intrikách, které byly i v jejich době běžné. Svůj program šermíři zakončili oblíbeným soubojem se středověkými zbraněmi. Každé vystoupení této skupiny je výborným doplněním výuky vlastivědy nebo dějepisu, a dětem se líbí.

ANGLICKO-ČESKÝ VÝUKOVÝ PROGRAM

Dva členové hradecké hudební skupiny Memphis – Pavel Urban a Jan Říčař – představili našim žákům vývoj hudby od 50. let minulého století až po současnost. S prvním koncertem přijeli na podzim. Tělocvičnou školy zněly například písně Elvise Presleyho, Beatles nebo Michaela Jacksona. Druhý koncert odehraný 24. dubna seznámil žáky s tvorbou současných umělců. Členové skupiny Memphis všechny ukázky bravurně zvládli, nebyl pro ně problém zahrát rock, pop, hip hop, reggae nebo folk. Koncerty ale nebyly jen o hudbě, byly koncipované i jako výuka angličtiny. Žáci měli z anglicky mluvených ukázek poznávat hudební interprety, v pracovních listech, které děti vyplňovaly před i po koncertech, se seznamovali s anglickými výrazy z hudební branže. Svým příjemným vystupováním a hráčským uměním své posluchače nadchli a zcela si je získali.

MUZIKOHRANÍ

Těšení se na podvečerní Rej čarodějnic na stadionu zpřijemnil žákům 1. stupně hudební program Muzikohraní. Jediný účinkující – Michal – představil dětem množství netradičních hudebních nástrojů – například tibetské misky, didgeridoo či dešťovou a hromovou hůl. Nejvíce však děti bavilo, když si mohly zahrát na africké bubny a dešťovou hůl. Závěrečné pokropení „živou vodou“ bylo příjemnou tečkou zdařilého programu.

ZAHRANIČNÍ ZÁJEZD

Ve dnech 5. až 7. května se uskutečnil již tradiční třídní zájezd pro 50 zájemců z druhého stupně. Tentokrát jsme se vydali do sousedního Německa. První den jsme nejprve dorazili do sklárny Ajeto Glass Lindava. Obdivovali jsme náročnou práci sklářů a sami si vyzkoušeli toto prastaré řemeslo a vyfoukli si každý sám vázičku. Ze sklárny jsme odjeli pokochat se přenádherou přírodou Hřenska a okolí. Po projížďce na lodkách jsme začali prudce stoupat na Pravčickou bránu. Druhý den jsme se přesunuli za hranice naší vlasti a prohlédli si historické centrum Drážďan a zámek Pillnitz na břehu Labe s přepychovým parkem.

Po překročení hranice zpět do Čech jsme zastavili u Panské skály. Třetí den naší exkurze jsme si zahráli na našeho praotce a vystoupali na památnou horu Říp. V rotundě sv. Jiří nás pan průvodce trochu prozkoušel z dějepisných znalostí. Potom jsme navštívili Mělník. S průvodcem jsme se dostali do části podzemí a 150 m dlouhou chodbou jsme prošli ke studni, která byla vyhloubena při vzniku města. Jednalo se o jediný zdroj pitné vody. Cesta domů nám rychle uběhla díky zpěvu našich deváťáček.

AIIESEC – PROJEKT EDISON

Edison je název projektu výměny studentů vysokých škol z celého světa. Vybraní studenti mají za úkol seznámit žáky místních škol s kulturou své vlasti, historií, zvyky, způsobem trávení volného času, typickým jídlem, zkrátka se všemi zajímavostmi své země. Vloni v červnu do Smiřic dorazila skupina osmi studentů, zastoupení zde měl Hongkong, Mexiko, Rusko, Brazílie, Spojené státy, Bosna a Hercegovina, Čína a Indie. Pět dívek a tři chlapci připravili poutavé prezentace srozumitelné i těm, kteří nevládají angličtinu dokonale.

Svou bezprostředností si brzy získali srdce našich žáků. Děti se s nimi scházely i po vyučování, zvaly je na procházky, někdo je zavedl i k sobě domů. Bohatý program našim hostům z ciziny zajistily i hostitelské rodiny. Tímto jim ještě jednou chceme poděkovat za to, jak dobře se o studenty staraly. Studenti si prohlédli naši kapli, viděli zámek v Opočně, na kole jeli do Josefova prohlédnout si kasematy. Svou sportovní zdatnost měli možnost změřit si na bowlingu nebo při zápase v basketbalu. Úžasným zážitkem pro ně byla i projížďka po Labi na loděnici v Černošicích nebo výstup na Sněžku. Stážisté měli díky ubytování v rodinách možnost poznat, jak se v Česku žije, co jíme, jak trávíme volný čas.

Ve středu proběhla v tělocvičně akce Global Village. Ta měla naznačit, jak „světovou vesnici“ náš současný svět ve skutečnosti je. Jednotliví studenti měli k dispozici stánky a probíhal jakýsi veletrh kultur. Každý se prezentoval podle své chuti. K vidění, k vyzkoušení a k ochutnání byly: indické národní tance, dynamická brazilská samba, tradiční ruské matrojšky,

mexické vábníčky ptactva, nefalšované bosenské dezerty a uzzenina, pravé americké baseballové nadhazování, typický čínský styl stolního tenisu nebo netradiční hudební nástroje používané v Hongkongu.

Děti z této akce odcházely s pocitem, že viděly „svět v malém“. Určitě ten týden, kdy u nás ve škole stážisté pracovali, byl i vynikající motivací ke studiu anglického jazyka. I letos se naše škola projektu zúčastní a v červnu přivítáme další skupinku vysokoškolských studentů. Už se na ně všichni moc těšíme!

PYTHAGORIÁDA – OKRESNÍ KOLO

Dne 13. května proběhlo v Hradci Králové okresní kolo Pythagoriády pro 5. a 8. ročník. Do kategorie 8. tříd se probíjovali L. Tichý a J. Suchánek, který se stal úspěšným řešitelem. V kategorii 5. tříd soutěžili J. Černý (5. B) a T. Bednářová (5. A). Oba se stali úspěšnými řešiteli. J. Černý obsadil v konkurenci 65 řešitelů 4. místo. Od vítězství ho dělil jeden jediný bod.

Mgr. Petr Rohlena, ředitel školy

Zprávičky ze smiřické školičky

ARKTICKÁ ZIMA, AFRICKÉ JARO

Zima u nás ve školce začala, když Berušky vyhlásily soutěž s arktickou zimou „O nejkrásnější zvířátko z Arktidy“. Hned ráno při příchodu do školky jsme na chodbě potkávali tučňáky, lední medvědy, mrože a dokonce i obrovské iglú se spoustou Eskymáků.

*Letí medvěd nad oblaky,
chce navštívit Eskymáky.
Vypravil se na výlet
a obletí celý svět.*

*Na vršíčku zeměkoule
žijí všichni Eskymáci.
A co mají za práci?*

*Na kajaku mrože loví,
v tuleních kůžích si pak hoví.
Když však přijdou velké ledy,
vydají se na medvědy.*

*A co mají za hračky?
Štěňata a tučňáčky.*

Trochu jsme se báli čertů při mikulášské nadílce, ale protože jsme hodné děti, nikoho neodnesli a jejich pytle zůstaly prázdné. Ve Dvoraně jsme si potom užili představení „Tři pohádky na Vánoce“.

Aby toho nebylo málo, jako každý rok nás čekaly vánoční dílny s rodiči. Tančili jsme, zpívali, společně si hráli, vykrajovali z těsta a užili si spoustu parádních zážitků. Než začaly vánoční prázdniny, nadělil nám Ježíšek do školky kupu nových hraček.

Naše nejstarší děti se byly podívat, jaké to je v 1. třídě na ZŠ Smiřice, seznámily se s interaktivní tabulí a už se nemohou dočkat, až v září nastoupí do školy. Loutkové postavičky ožily a s Kašpárkem nám zahrály pohádku „O Sněhurce“.

Jaro a sluníčko jsme přivolávali společně s Lídou Helligerovou, když se za námi jako každý rok přijela podívat se svým hudebním pořadem. Tentokrát se jmenoval „Farma“ a my jsme se díky němu naučili starat o domácí zvířátka.

S kouzelníkem jsme si zažonglovali, tahali jsme šátky z klobouku a našli ztracený prstýnek – moc jsme se u toho nasmáli.

Společně se jsme vynesli zimu a hodili jí do Labe. Sundali z oken sněhové vločky, sněhuláky a ozdobili jsme školku barevnými kytičkami a jaro bylo tu.

Celá školka se otfásala, když k nám přijeli s muzikoterapií a velkými bubny.

Na výletě v Archeoparku ve Věstarech v jsme si vyzkoušeli, jak pravěký člověk bydlel, co jedl a jak vyráběl nástroje. Nejvíce se nám líbil hod oštěpem a drcení obilí. Ochutnali jsme pravěké medové placky. To byla mňamka.

Včeličky vyhlásily další část projektu „Děti celého světa – Africké jaro“ – měli jsme za úkol s pomocí maminky nebo tatínka nakreslit děti různé pleti i kamarády zvířátka. Jak jsme šikovni, uvidíte při „Výstavě na plotě“. Teď nás čeká už jen Sluníčkové odpoledne, na kterém si zatancujeme jako indiáni, zasoutěžíme a zamlsáme.

Tečkou na konci školního roku bude rozloučení s předškoláky. A pak už hurá, prázdniny můžou začít. Užijte si to, přeje Vaše

Adélka Všeetčná

Zprávy z mateřinky v Holohlavech

Ráda bych se vámi podělila o informace z několika nejzajímavějších akcí, které jsme spolu s dětmi absolvovali. Kromě tradičních návštěv divadelních představení, pořádaných kulturním střediskem ve Smiřicích nebo představení, pořádaných přímo v MŠ, máme několik stálých projektů navazujících na tradice a svátky, jako karneval s průvodem masek po obci, barevné dny, vynášení Morany, čarodějnické dopoledne, projekt Žijeme na Zemi. Zařazujeme také exkurze na různá pracoviště – letos jsme byli ve firmě, která se zabývá prodejem a servisem zemědělské techniky a v zahradnictví.

Pro rodiče jsme zorganizovali kromě vánoční besídky a dvou tvořivých nesoutěžních setkání ke Dni rodin, kde si poslechli krátké vystoupení dětí, a poté si mohli spolu s dětmi potiskat trička a vyzkoušet dekorování různých předmětů ubrouskovou technikou, nebo si jen tak pohrát v prostorách velké herny. Děti vlastnoručně připravily pohoštění.

Od ledna funguje v MŠ nový kroužek pro děti ze třídy 5–6letých dětí s názvem Rytmhórátky, kde se spojují prvky muzikoterapie s prvky rozvíjející řečové dovednosti a schopnosti se soustředit.

Také pokračujeme v zařazování setkání se studovanou odborníci a jejím cvičením canisterapeutickým psem. Děti se učí správnému chování ke zvířatům, znát rizika kontaktu se psy a umět jim předcházet a na druhou stranu poznávat možnosti hry se zvířetem formou přímého kontaktu. Ne všechny děti mají možnost pohrát si doma se živým čtyřnohým kamarádem.

Pro podporu osvojování schopnosti chovat se bezpečně jako chodec i účastník silničního provozu jsme letos poprvé využili program mobilního Dopravního hřiště EU.

Na tento program jsme navázali návštěvou Helicoptershow na letišti v Hradci Králové. Kromě letových ukázek leteckého záchraného systému si děti mohly projít stanoviště hasičů, záchrané služby a vojáků, prohlédnout si a prolézt techniku a zúčastnit se připravených zajímavých aktivit.

Děti si i letos mohly zařadit v interaktivním programu ilustrátora dětských knih Adolfa Dudka nebo se seznámit s tvorbou spisovatelky Jitky Vitové. Také jsme přijali pozvání ZUŠ v Jaroměři a třída nejstarších dětí se zajela podívat na pěkný program.

Nyní náš čekají ještě dva výlety a zahradní slavnost s rozloučením s předškoláky, a během letního uzavření školy další krok modernizace budovy školky, tentokrát přijde na řadu školní kuchyň.

Renáta Smotlachová, ředitelka MŠ Holohlavy

Mažoretky Izabel Holohlavy

Od doby adventní, kdy vyšlo poslední číslo Zpravodaje, uplynulo mnoho času, a my máme za sebou pořádný kus dřiny, potu a nervů.

Hned po Vánocích soubor Izabel vystoupil na několika plesech. A to na mysliveckém plese Smiřice a mysliveckém plese, který pořádalo myslivecké sdružení Háje-Smržov. Taktéž tým větších mažoretek Izabel vystoupil na obecním plese v Libřicích. V čase plesů jsou pořádány dětské karnevaly, na kterých jste mohli vidět Izabelky. Zde si mohly vyzkoušet nové příchodí dívky první vystoupení s celým týmem a posbírat zkušenosti a zážitky.

Děvčata mají tato vystoupení velmi ráda. Mohou tu relativně bez nervů, neboť zde není žádná porota, která by je bodovala, prezentovat to, co se nového naučila a ještě získávají cenné zkušenosti na soutěži. Jednak proto, že vystupují před obecním, a také proto, že se najednou ocitnou na daleko větším prostoru, než na který jsou zvyklé při trénincích. Doufáme, že se vám naše vystoupení líbí a rádi se s vámi uvidíme na akcích, které budete pořádát nebo kterých se budete účastnit.

Z důvodu nedostatku pronájmu většího prostoru v zimních měsících jsme pořádali sobotní soustředění tentokrát v Kulturním domě v Hněvčevsi a v tělocvičně ZŠ Smiřice. Děvčata tak mohla trénovat i pochodové defilé na národní šampionát, aniž by musela čekat na příznivé počasí. Tímto bychom chtěli poděkovat zástupcům ZŠ Smiřice a starostce obce Hněvčevsi paní Renatě Hladíkové za možnost využití těchto prostor.

Na jarních soutěžích se tým Izabel prezentoval novou skladbou Afrika. Pro tuto skladbu bylo také nutné dozdobit zeleno-černé kostýmy, které se pro tento účel hodily přece jen víc, než černo-fialové, ve kterých jste děvčata poslední dobou mohli vidět. V nově nazdobených kostýmech startoval tým Izabel na soutěži Dvorská jednička 2015 ve Dvoře Králové nad Labem, která se konala v Hankově domě. A hned při prvním startu byla děvčata úspěšná a odvážela si stříbrné medaile.

Této soutěži se účastnil i tým mladších mažoretek Izabelek. A ve své kategorii se umístil na krásném třetím místě. Měli jsme zastoupení i v kategorii sólo, kde náš tým reprezentovala Veronika Broulíková, umístila se na čtvrtém místě. A pak už děvčata týmu Izabel čekali náročný prodloužený víkend.

Ještě než si zařídily u ohně na filipjakubské noci, předvedly svůj um oba týmy v Brodě nad Labem, kde vystoupily v rámci Pálení čarodějnic. Starší Izabel zde prošly zatěžkávací zkouškou. V půlce skladby vypadla hudba a děvčata vystoupení musela dokončit bez doprovodu, tzv. na počítání. Bylo to náročné, ale děvčata to zvládla a už je taková situace nemůže zaskočit.

Hned následující den na Svátek práce 1. 5. bojovala děvčata na MIA festivalu o postup do finále. Semifinále této soutěže se tentokrát konalo v Hradci Králové ve Sportovní hale Třebeš, proto jsme nemuseli cestovat daleko. Nevýhodou ale bylo, že nás do haly nepustili v kozačkách, na poslední chvíli mažoretky sháněly náhradní obuv. Startoval zde tým Izabel a sólo Veroniky Broulíkové. Děvčata se s jinou obuví popasovala a obsadila druhé místo s postupem na mezinárodní finále, které se uskutečnilo 24. 5. 2015 v paláci Lucerna Praha. Postoupilo i sólo Veroniky Broulíkové, která vybojovala třetí místo.

Po MIA festivalu měl tým jeden den na odpočinek a v neděli v půl osmé ráno už všechny mažoretky stály před Základní školou v Chlumci nad Cidlinou, kde se konalo 3. 5. 2015 oblastní kolo národního šampionátu. Děvčata čekali dlouhý den. Dopoledne slavnostní průvod městem za doprovodu orchestru ZUŠ Chlumeck nad Cidlinou. Hned poté pochodové defilé, což už je bodovaná část soutěže. Pak rychlý oběd, převlékání do druhých kostýmů a odpoledne pódiové vystoupení. Děvčata mohla sledovat po svém vystoupení ostatní týmy, smlsnout si na zmrzlině či cukrové vatě nebo si zakoupit něco nezbytného pro mažoretky, např. fusak na hůl, trička nebo nové šminky. A pak už všichni, děvčata, trenérka, asistentky a rodiče netrpělivě čekali na vyhlášení výsledků...

... a na třetím místě, s postupem na Zemské kolo ve Strakonici, se umístil tým IZABEL Holohlavy pod vedením trenérky a choreografky Gabriely Kubákové.

Postup do Strakonice na zemské finále, které se uskutečnilo ve dnech 30. a 31. 5., považujeme za velký úspěch. Jsou to hodiny a hodiny dřiny děvčat a trenérky. Ale také vstřícnost rodičů, kteří podporují své děti.

Tým měl 14 dní na zdokonalování své soutěžní skladby. V neděli 24. 5. v Lucerně Praha mažoretky Izabel soutěžily na finále Mezinárodního šampionátu MIA festivalu Groups majorettes, kde v kategorii 8–10 let vybojovaly 4. místo. Veronika Broulíková se sólem bojovala o pohár a umístila se na 6. místě.

Po pražském šampionátu se tým připravuje na soutěž, která proběhne další víkend. Budeme přát týmu Izabel co nejlepší umístění na Zemském kole ve Strakonici, pokud se jim podaří vyhrát stupeň vítězů a postoupí na Mistrovství ČR v Poděbradech ve dnech 19. až 21. 6. 2015. Můžete se přijet podívat, nebo podpořit celý tým Izabel. Výsledek a informace si můžete zjistit na našich stránkách.

Tým Izabelky stejný víkend, kdy jede tým Izabel do Strakonice, zahálet nebudou. Čeká je Dětský den v Holohlavech (30. 5.), vystoupení v Hořiněvsi (31. 5.), po vystoupení se přesunou do Jaroměře do dětského domova. Mezi poslední sjednané vystoupení patří 20. 6. v Žízevsi.

Uznejte, že mažoretky Izabel a Izabelky ke konci školního roku mají dost vystoupení a soutěží, proto si zaslouží očekávané prázdniny. Je to čas, kdy po maratonech vystoupení mohou načerpat další síly pro nový školní rok 2015/2016 a novou soutěžní sezónu 2016.

Určitě bychom se neobešli bez sponzorů. A tak se děvčata můžou v novém školním roce těšit na obnovu kostýmů. Sponzorský dar nám přislíbila smiřická firma Danisco Czech Republic, a. s. – DuPont. Touto cestou velice děkujeme.

DANISCO.

Přejeme Vám všem krásné prožití letních prázdnin, načerpání mnoho sil při dovolené a budeme se těšit třeba při zápisu nových mažoretek, který se uskuteční kolem druhého týdne v září. Informace budou na našich stránkách. Už se těšíme na nové tváře, které si chtějí zkusit úspěch i zklamání, které k soutěži patří.

Tým mažoretek IZABEL a IZABELKY z Holohlav

Ze života Domu s pečovatelskou službou

Provozovatel Domu s pečovatelskou službou – Obecní zájem, z. ú. – uspořádal pro své obyvatele dne 15. května 2015 vystoupení dětí ze smiřické školní družiny. Děti se svými vychovatelkami Janou Zapadlovou a Martinou Zemkovou předvedly našim seniorům půvabné pásmo složené

z vystoupení mažoretek, básniček, písniček ze soutěže Smiřický slavík a z pohádky Putování za Kašpárkem.

Za krásné vystoupení patří dětem i jejich vychovatelkám velký dík.

Ohlédnutí za 12. ročníkem festivalu Smiřické svátky hudby 2015

12. ročník zahajoval orchestr Vivaldi Collegium Praha, v němž působí renomovaní sólisté a komorní hráči.

Druhý festivalový koncert ozdobila svým hlasem herečka Bára Munzarová.

Potřetí se na festival vrátil orchestr Cigánski diabli a opět sklídl zasloužené ovace.

Jako vlčí máky rozzářily kapli děti z dětského pěveckého souboru Severáček.

Svá díla letos na doprovodné výstavě prezentovala malířka Viktorie Chaloupková.

Vystoupení své dcery si v kapli nenechal ujít čestný občan města a herec Luděk Munzar.

Jednoho z nejlepších současných českých barytonistů Romana Janála doprovodil na klavír Karel Košárek.

Závěr festivalu patřil orchestru Virtuosi Pragenses a sólistům Julii Svěčené a Karlu Untermüllerovi.

foto: Jan Jelínek

Zprávy z Kulturního střediska Dvorana

VZPOMÍNKOVÝ KONCERT HANKY JURIČKOVÉ

Dne 7. 3. 2015 se konal Vzpomínkový koncert Hanky Juričkové v zámecké kapli Zjevení Páně. Na varhany ji doprovázel pan Václav Uhlíř. Hostem koncertu byl dívčí pěvecký sbor Kantiléna z Hradce Králové.

Děkujeme všem, kteří přišli na tento koncert a dobrovolně přispěli. Celý výtěžek 8 497 Kč věnovala Hanka Kulturnímu středisku Dvorana na kulturní činnost.

Milá Hanko, přejeme Ti hodně zdraví, úspěchů a těšíme se na další spolupráci.

VÍTÁNÍ MÁJE S HRADECKEM

Dne 8. 5. 2015 se konalo Vítání máje s Hradeckem, které pro rodiny s dětmi uspořádalo Kulturní středisko Dvorana, město Smiřice a Turisticky významné území Hradecko.

Na zahájení kočár s koňmi přivezl hraběnku ze Šternberka a její schovanku a začala kostýmová prohlídka kaple Zjevení Páně. Na nádvoří zámku byla odehrána pohádka Kocour v botách v podání souboru Maminy z Jaroměře. U stánku Rodinné pasy si mohly děti nechat namalovat obličej. V zámeckém parku probíhala pohádková stezka, kterou připravil Dům dětí a mládeže ve Smiřicích.

Turisticky významné území Hradecko přivezlo živá zvířata a propagační materiály na nejbližší akce. Pan Sedláček ochotně vozil zájemce v kočáru taženými koňmi.

Posledním bodem programu byl příjezd 16. obrněné divize Mise Velichovky, která k nám zavítala u příležitosti 70. výročí osvobození.

O hudební doprovod se postaral Michal Zemek. Bohaté občerstvení zajistila firma Gastro Lucie, která dětem na startu pohádkové stezky věnovala koblihy.

Počasí nám přálo, pohádkovou stezku prošlo rekordních 222 dětí. Kostýmové prohlídky kaple si nenechalo ujít 140 zájemců. Chtěla bych moc poděkovat všem účinkujícím za jejich vystoupení, pořadatelům za pracovní nasazení a návštěvníkům, že přišli a akce se nám vydařila.

Bc. Jana Urbanová, KS Dvorana

Kufr starého knihovníka aneb najděte svůj poklad

Na myšlenku dopřát našim malým čtenářům stát se na chvíli hledači pokladů nás přivedla Heldova městská knihovna v Třebelčovicích pod Orebem, kde vymysleli čtenářskou soutěž s názvem TRUHLA STARÉHO KNIHOVNÍKA.

V naší knihovně se 2. března 2015 neotevřela TRUHLA, ale KUFR STARÉHO KNIHOVNÍKA, a v něm je ukryta spousta knih. Ovšem pouze v deseti z nich je schovaná část pokladu. Tou správnou knihou je ta, která má na některé své stránky nalepené barevné obrázky. Do připravených kartiček pak hledači zapisují postupně autora a název knihy, do příslušné kolony zapíší i číslo stránky, na které je obrázek nalepený. Celý poklad pak děti získají, až najdou všech deset knih. Za každý úspěšný nález je nalepen i obrázek na víko našeho KUFRU.

V rámci celostátní akce BŘEZEN – MĚSÍC ČTENÁŘŮ jsme připravily aktivity nejen pro naše registrované čtenáře, ale sestavily jsme program i pro děti z místní mateřské a základní školy. Ve středu 25. března dopoledne dorazila do smiřické knihovny skupina 23 předškoláků ze smiřické školky. Úvodní krátké povídání vystřídala pohádková soutěž a prohlídka knihovny. Protože se blížily Velikonoce, každý předškoláček si vymaloval papírovou velikonoční kraslici. Na závěr nám děti zazpívaly koledy a předaly jarní obrázek, který samy podepsaly.

Čtvrtek 26. března patřil žákům druhých a třetích tříd smiřické základní školy. Děti si prohlédly knihovnu, seznámily se s novými knížkami a zasloutěžily si. Každý druhák si pak vymaloval papírové velikonoční vajíčko. Třetáci si vyzkoušeli novou techniku přenášení barev na čtvrtku (pomocí tuší, mléka a odmašťovače). Výsledkem našeho výtvarného snažení byli všichni nadšení.

A protože se blíží čas prázdnin a dovolených, přejeme všem hodně sluníčka a příjemných zážitků!

Ilona Hušáková a Leona Rousková

Ochotníci trochu jinak

Moje dlouholetá kamarádka Ivča jednoho dne přišla s nápadem, zapojit se do nového ochotnického spolku, který ve Smiřicích vzniká. Nápad založit zde divadlo mě nadchl. Ovšem, že bych překypovala touhou zahrát si před lidmi... to zase ne. Jsem trémistka a před lidmi dost nesvá. Jediné, co mě táhlo dál, byla zvědavost a chuť účastnit se akcí pro Smiřice a ne jen remcat, že tu není možnost. Zúčastnila jsem se schůzky a rozhodla jsem se, že tohle podpořit chci. Proč jsem se tak rozhodla? Když jsem tak poslouchala, co tam přivedlo ostatní, došlo mi, že většina má celkem obavy z vystupování před lidmi. Ale i tak mají chuť a odvalu to zkusit. Však se uvidí, co z toho vznikne, no ne?

Své obavy jsme změnili na svou výzvu. Hlavně i proto, že jedna velmi podstatná myšlenka nás spojovala všechny. Všichni jsme měli chuť ve Smiřicích podpořit kulturní život, být součástí něčeho kreativního a zábavného. Však o čem divadlo jinak je, ne?

Náš první počín, pohádka „Tiše, les vypráví“, byl zkouškou. Máte představu, jak takové představení vzniká? Dovolte mi malou ukázkou.

„Musíš přijít odtud a odejít tam. Přidej. Usměj se. Teď se směješ už moc. Nešermuj tolik těma rukama. Když padáš, tak padej opravdově, neboj, oni tě chytnou... snad. Všichni pryč, všichni sem.“ „AU!“, zazní ze zákulisí, když si Klouzek neuvědomí, že má na hlavě metrový pevný klobouk a kolega Hříbek na to taky zapomene, a v úzkém prostoru se srazí. Když Klouzek zpívá svůj part, tak se v obličeji režiséra objeví výraz „tak to jsem asi nečekal“ a řekne: „Hele, klidně si to odrecituji, když se ti to blbě zpívá, jo?“ Text znáte i pozpátku a zdá se vám o něm. Potíte monology, dřeťe dialogy, ale je to legrace! Však kde jinde se vám poštěstí si zahrát jedovatou Muchomůrku nebo kouzelnou babičku, která opravdu kouzlí?

Tak, děti bychom měli, a co nějaká hra pro bránice dospělých? Tím pro nás začalo vycházet Slunce nad řekou. Cíl byl jasný. Dotáhnout to do sladkého konce. Strach, jestli jsme naši přípravu nějak nepodcenili, byt jsme vše ladili k dokonalosti, nás však neopustil až do premiéry. Váš první smích byl jako letní déšť, který smývá prach z ulic a vše se najednou víc rozjasní. Tak nějak euforicky jsem si připadala. A věřte, že přesně takový pocit máme všichni pokaždé, když se hra divákům líbí.

Dny a týdny plynou a člověk si ani neuvědomí, jak ten čas utíká milovými kroky. Připadá mi to, jako by to bylo opravdu nedávno, co jsme si sedli a založili Ochosa Smiřice. Však se za ty uplynulé tři roky například odmaturovalo, úspěšně se studuje na vysoké, narodilo se pár krásných dětí, užívá se roli babiček a tetiček, loučí se a vítají se noví členové. A samozřejmě se hraje!

Tento rok jsme hru Slunce nad řekou představili v březnu v Solnici, v květnu v Lesním divadle na Chlumu a v červnu v Dobré Vodě u Hořic. V dubnu jsme se zúčastnili divadelní přehlídky amatérského divadla v Miletíně, kde odborná porota rozhodovala o dalším postupu na krajskou přehlídku. Byla to hodně zajímavá zkušenost. Postupovaly pouze dva spolky a ten náš mezi nimi není. Nicméně porota ohodnotila některé naše herce čestným uznáním, což bylo nečekané a povzbuzující. V září budeme Slunce nad řekou reprízovat ve Smiřicích.

foto © Alex © Štěpán

Naši divadelníci také vítali vojenský konvoj při akci „Mise Velichovky“ a účastníme se akcí pro děti ze Smiřic.

Navíc nezahálíme a dál pro vás pilně připravujeme nové představení. Tak se těšíme, jak vás opět naladíme na vánoční frekvenci.

Novinky o nás si můžete přečíst na našich stránkách www.ochos.cz nebo na www.facebook.com/OchosSmirice. Pokud byste nám rádi napsali nějaký vzkaz, dotaz, radu, anebo se k nám chtěli přidat, náš email je ochos@ochos.cz.

Divadlo mi otevírá oči, které často zavírám před strachem z trémy. Které zavírám před velkými cíli nebo před možným neúspěchem. Tým lidí, které pojí stejný cíl a stejný zájem, mi naplňuje srdce vírou v humor, že téměř nic není v divadle (i mimo něj) nemožné. Těším se na každé nové pondělí a na každou novou příležitost rozesmát lidi.

Stáňa Barnetová, Ochosa Smiřice

Svaz důchodců ČR MO Smiřice

Svaz důchodců ČR slaví letos 25. výročí od svého založení. Oslavy proběhnou ve dnech 5.–7. 11. 2015 v hotelu MAS v Sezimově Ústí. Ústřední rada SD ČR v Praze při této příležitosti ocení zasloužilé členy organizace. Na ocenění za aktivní činnost v naší organizaci od svého založení 20. 2. 2002 byla navržena členka výboru Marie Kormundová.

Místní organizace má k 11. 5. 2015 celkem 279 členů, z toho 59 mužů a 220 žen. Na výroční členské schůzi 24. 2. 2015 jsme zhodnotili činnost naší organizace a byl schválen plán akcí MO SD Smiřice na rok 2015.

KONANÉ AKCE:

- 19. 2. Zimní sportovní hry seniorů – Nová Paka – 10 účastníků, 6 medailí
- 4. 3. Promítání fotografií z turistických výletů
- 1. 4. Přednáška HZS – požární bezpečnost, používání topidel a závad v domácnostech
- 4. 4. Divadelní muzikál Kabaret v divadle v Pardubicích
- 22. 4. Turistický výlet – Červený Kostelec, Devět křížů, Vízmburk
- 24. 4. Zájezd – Flóra Olomouc, Svatý Kopeček
- 6. 5. Turistika – Návarov, údolí řeky Kamenice, Jesenný, Spálov
- 7. 5. Nákupní zájezd – Kudowa Zdrój

PŘIPRAVOVANÉ AKCE:

- 3. 6. Letní sportovní hry seniorů – Skřivany (přihlášeno 23 členů)
- 4. 6. Turistika – Lázně Bohdaneč a okolí, Horecké písníky

- 11. 6. Zájezd na zámek Hrubý Rohozec, Bozkovské jeskyně
- 2. 9. Turistika – okolí Pece pod Sněžkou
- 10. 9. Zájezd – Liberec – Ještěd, ZOO, botanická zahrada
- 1. 10. Den seniorů – Hradec Králové
- 8. 10. Tržnice Kudowa-Zdrój
- říjen Přednáška – PharmDr. Svobodová – možnosti ovlivnění vysokého krevního tlaku a jeho správné měření (vlastní tlakoměry s sebou)

listopad Divadlo dle nabídky

24. 11. Předvánoční posezení

prosinec Zájezd – Advent nebo vánoce na zámku, vánoční koncert (dle nabídky), tržnice Kudowa-Zdrój

Členové organizace jsou informováni o připravovaných akcích prostřednictvím důvěrníků a také ve vývěsní skřínce. Přihlášky na nákupní zájezd do Kudowy-Zdroj jsou přijímány v prodejně Stylová móda.

Děkujeme Městskému úřadu Smiřice a obecním úřadům Černožice, Holohlavy, Sendražice, Habřina a Skalce za finanční pomoc, bez níž bychom tak náročný plán nemohli splnit.

Členky naší organizace se zúčastňují pravidelného cvičení Sokola, jógy a uvolňovacího cvičení páteře a kloubů. Rozšiřujeme si znalosti na Virtuální Univerzitě třetího věku, kterou zajišťuje pro naši organizaci Městský úřad Smiřice a na Univerzitě třetího věku pořádané Pedagogickou fakultou Univerzity Hradec Králové.

V letošním roce využilo nabídky wellness pobytu v hotelu MAS v Sezimově Ústí 10 důchodců. Hotel MAS v Sezimově Ústí nabízí ještě možnost rekreace v těchto termínech:

25. 10. – 1. 11. 2015	5 399 Kč
1. 11. – 8. 11. 2015	5 299 Kč
8. 11. – 15. 11. 2015	5 199 Kč
15. 11. – 22. 11. 2015	5 099 Kč

V ceně je obsažena strava (plná penze) a 13 procedur. Při vlastní dopravě je sleva 200 Kč. Pobyt je možné objednat přes Krajskou radu SD KHK nebo osobně. Při osobním jednání je v uvedené ceně pouze polopenze.

Stanislava Klimešová, předsedkyně MO SD ČR Smiřice

Základní umělecká škola ve Smiřicích

Již několik měsíců uplynulo od času vánočního období, času očekávání, přání, vzpomínek... My, starší, vzpomínáme na naše dětství, kdy se o kouzlo Vánoc starali naši rodiče, připravovali se na sváteční den a my se nedočkavě těšili na Štědrý večer.

Naši žáci již v předstihu nadělili svým rodičům a prarodičům ten dárek nejhezčí, kdy předvedli svoji dovednost ve hře na nástroj nebo v umění pěveckém. Mnoho času příprav na tento sváteční podvečer, trochu trémy, vždyť někteří hrají teprve od září.

O to větší byla radost, když se vystoupení zdařilo. Dvě vánoční vystoupení se konala v městské Dvoraně, kde vystoupilo celkem na 60 účinkujících, a v kapli Zjevení Páně, v té nádherné, jedinečné atmosféře, si zakončovalo 25 již pokročilých žáků. Možnost si zahrát s našimi žáky dostala děvčata z náhodské ZUŠ, kde vyučuje na částečný úvazek pan učitel R. Škárka. Poděkování za přípravu všech účinkujících žáků patří našim učitelům.

Vernisáž výstavy vítězných prací soutěže „Děti chrání planetu Zemi“ 12. 6. 2014 v Praze – Lucie Veverková, I. stupeň ZUŠ Smiřice s herečkou Naďou Konvalinkovou

Vánoční koncert v kapli Zjevení Páně – klarinetový kvintet (M. Vašíček, Š. Filip, J. Eliáš, J. Štěfánek a J. Skořepa)

Co nás čeká? Příprava na soutěž ZUŠ v sólovém zpěvu a ve hře na dechové nástroje, okresní kolo se uskuteční v Hradci Králové, krajské v Jičíně. Věříme, že i v tomto roce budou naši žáci v konkurenci velkých škol úspěšní. V závěru školního roku se opět setkáme při závěrečných vystoupeních. S žáky i rodiči potom na zahradě naší školy uspořádáme tradiční grilování se soutěží, koncertem učitelů a žáků. A to už se budeme všichni těšit na prázdniny.

Výtvarný obor ZUŠ navštěvují žáci přípravného ročníku a I. stupně. Pravidelně se účastní výtvarné soutěže s Českým rozhlasem „Malujeme po síti“. Oceněné práce pak mají autoři vystavené v Letohrádku Kinských v Praze. V porotě zasedají známé osobnosti, jako například Naďa Konvalinková. Dále vyrábějí panenky pro Unicef, které jsou určeny na prodej. Získané peníze pak slouží k zakoupení vakcín pro děti v Africe. Již nám přišlo na desítky děkovných dopisů od těch, kteří si naše panenky zakoupili. Máme tak radost nejen z krásných výtvorů, ale i z pocitu, že můžeme pomoci druhým.

PaedDr. Lubomír Havrda, ředitel ZUŠ

Zahájení školního roku na zahradě školy

Vánoční koncert – sourozenci Marinicovi

Smiřická jubilea v roce 2015

Čas je neúprosný – roky letí a v současné uspěchané době se leckdy zdá, že rok má méně než dvanáct měsíců... To, co bylo včera, je dnes už historií. Právě k připomenutí onoho neúprosného běhu času vybírám některé události, které se udály v našem městě a ke kterým se letos vztahuje nějaké jubileum.

Nejstarší výročí, která tentokrát zmíním, se vztahují ke Šternberkům, majitelům panství Smiřice v letech 1685–1780 – osvěžme si tedy trochu historii našeho města:

- 1. října **1685 (330 let)** prodal Antonín Pankrác Rudolf Gallas celé panství Izabele Magdaleně odvodělé hraběnky Šternberkové za 350 000 zl. a 3000 zl. klíčného.
- V roce **1695 (320 let)** se její (teprve sedmnáctiletý) syn Jan Josef oženil s Marií Violantou hraběnkou z Preussingu.
- Mladý manželský pár se v roce 1700 vypravil na cestu do Říma. Na zpáteční cestě však oni i jejich starší dcera Marie Violanta zahynuli v řece Inn (blízko Öttingu v Rakousku) – stalo se tak 13. 6. **1700 (315 let)**. Zůstalo zde nejmladší dítě – dcera Marie Terezie Violanta (nar. 1699). Ta držela panství smiřické do své smrti v r. 1761, poté byl majitelem její jediný přeživší potomek Václav Josef Jan z Paaru, který panství s inkorporovanými (začleněnými) statky Ples, Jasenná a Újezd dne 1. 1. **1780 (235 let)** prodal za 700 000 zlatých císařské dvorní komoře.

1840 – Nová budova pošty byla otevřena v roce 1973, o tom jsme již v našich výročích psali. Ale samotný **poštovní úřad je ve Smiřicích od 1. 9. 1840** – letos je to tedy 175 let. Do roku 1858, kdy byl zahájen provoz na železnici, byla pošta dovážena koňmo do Hradce Králové. Poštmistrové úřadovali zpočátku ve svých příbytcích, teprve později byla zřízena samostatná úřadovna. Smiřická pošta obstarávala poštovní spojení i s okolními obcemi.

1895 – začalo vyučování v nové školní budově. Škola byla postavena na tzv. „obci“ během jednoho roku a její výstavba přišla na 37 000 zlatých. Slavnostní posvěcení školy se uskutečnilo 1. září 1895 za účasti všech místních spolků a korporací, obecních i c. k. úřadů, celou slávu pak završil odpolední koncert v restauraci Na lednici. Jak postupem času přibývalo dětí, začala být škola malá (ve školním roce 1959/60 muselo být zavedeno na I. stupni směnné vyučování). Bylo tedy rozhodnuto o **přístavbě dalšího patra k budově, která byla zahájena v roce 1960.**

1920 – Toho roku dne **21. listopadu byla otevřena Státní rolnická a zimní hospodářská škola** v budově smiřického zámku. „Slavnost konána za hojné účasti obecnstva, zástupců ministerstva orby, zemské a okresní správy politické, poslanců a zástupců samosprávných úřadů okresů a obcí, rolnictva z okolních i vzdálených obcí, místních a okolních

spolků a korporací. Slavnostní řeč promluvil předseda okresní správní komise v Jaroměři Vojtěch Prokop, rolník z Holohlav.“ V zimní hospodářské škole začalo vyučování 25. listopadu 1920 s 36 žáky a v rolnické škole 21. prosince téhož roku s 20 žáky.

1930 – „V letošním roce při pracích regulačních byl vystavěn na suchu **nový silniční most** železobetonový v nejvýhodnější části města na pozemcích panské zahrady v rozpětí 37 m. Teprve po vystavění jezu za Merglovými bude Labe vedeno novým řečištěm pod předem již vystavěným mostem.“ K záznamu v kronice upřesníme, že své přízvisko „Tyršův“ dostal do vinku v září 1932 při slavnostním pojmenování, a na výšku má 6 m a široký je 7,4 m. I přes to, že rychle chátrá, je i po 85 letech stále krásný.

1935 – „Dne 7. 6. 1935 před polednem (11.20 hod.) **zahrazen v Labi na Šternberku přítok**, takže tohoto dne hlavní tok labský teče jen regulovanou částí přes nový jez a náhonem ke mlýnu. Tím charakteristické podjezí na Šternberku mění svůj dosavadní ráz. V létě bylo toto podjezí z větší části zasypáno.“ Tolik kronika města k události, která změnila tvář okolí zámku. Zámecký areál stál do té doby na ostrůvku tvořeném z jedné strany tokem Labe a ze strany druhé jalovým náhonem. Jak uvádí kronika dále, ještě na podzim začala tělocvičná jednota, která pozemek v podjezí zakoupila, s úpravou na své cvičiště, které známe jako „malý stadion“.

1950 – S novou úpravou rodinného práva přešlo vedení matrik na městské národní výbory. V souvislosti s tím byla v budově smiřického MNV pro výkon sňatků zřízena **nová obřadní síň**. První občanský sňatek v ní měli manželé Pluhařovi (řidič auta Vč. lihovarů ze Smiřic). Obřad vykonal tehdejší předseda MNV Josef Kutil za asistence tajemníka Josefa Zilvara.

Jak zmiňuje kronika, nový způsob výkonu svateb vzbudil značný zájem mezi četnými přihlížejícími diváky. Novomanželé Pluhařovi obdrželi od MNV zvláštní dar – vkladní knížku na 5 000 Kč a obraz. Vkladní knížku na 2 000 Kč pak dostalo i první dítě zapsané do matriky narozených. (Pro úplnost dodáme, že obřadní síň byla v květnu 2012 přestěhována do Erbovního sálu vedle zámecké kaple.)

1950 – Smiřický rodák **Eduard Karel** (*1861), významný český grafik, profesor dřevorytu, leptu a měřírtečnictví na grafickém oddělení Uměleckoprůmyslové školy v Praze, učitel našich předních umělců Švabinského, Úprky nebo Špillara, **zemřel 18. 10. 1950** v Turnově, kde po odchodu do penze trávil podzim svého života. Od jeho smrti tedy letos uplyne 65 let.

1955 – V tomto roce se rada MNV usnesla **zrušit funkci ponocného** – ten byl poté zaměstnán pracemi při úklidu ulic.

1975 – Před 40 lety byla na začátku školního roku slavnostně otevřena **nová tělocvična** (s rozměry 30 x 15 x 8 m byla v té době největší v okrese

Hradec Králové). Zároveň byla uvedena do provozu nová centrální šatna mezi tělocvičnou a budovou školy, která vznikla v akci „Z“. Při brigádách bylo na obou akcích odpracováno učitelé i žáci 5 000 hodin.

1980 – Hudební **festival Smiřický hrnec** se „narodil“ před 35 lety. V prvním roce svého života to byly jen dvě malé přehlídky o smaltovaném hrnci, s rostoucí popularitou se z něj stal vícedenní festival písničkového humoru a satiry s celostátní působností. Jak uvedl ve své zpovědi duchovní otec festivalu Václav Šust, hrnec se do názvu dostal proto, aby se tvůrci distancovali ode všech tehdejších Slaviků, Kotev či Lyr.

2000 – Už 15 let můžeme využívat pro koupání **Biocentrum Obora**. Vodní nádrž byla sice dokončena v r. 1999, ale vodohospodářská a stavební kolaudace proběhly až v roce 2000.

L. Reichová

Zdroj dat: www.mestosmirice.cz, Zpravodaje, kroniky města, archiv města, www.smirice.eu.

Tragédie majitelů Smiřic na Innu

V roce 1685 prodává Antonín Pankracius Gallas panství Smiřice Izabele Magdaleně Šternberkové, rozené z Porcia. Její syn Jan Josef ze Šternberka (1684–1700) zdědil smiřické panství roku 1687. Jeho ženou byla Marie Violanta, hraběnka z Preissingu. Za Jana Josefa byla dokončena výstavba hospodářských budov zámku a v letech 1696–1699 byl postaven zámecký kostel „Klanění sv. Tří králů“ (neboli „Zjevení Páně“). Rok 1699 je uveden i na oválném latinském nápisu nad vstupem do kaple, pod hudebním chórem. Rovněž nápis uvádí, že postaven byl ecclesia = kostel, cílem výstavby vlastního smiřického kostela bylo zvýšit nevalnou zbožnost místních poddaných. Dokončen byl kostel pouze stavebně, ještě dosti práce zbývalo.

V červnu roku 1700 se majitelé panství rozhodli vykonat křesťanskou pouť do Říma. Při zpáteční cestě také navštívili Altötting, duchovní centrum Bavorska, nejvýznamnější mariánské poutní místo této německy hovořící oblasti, které patří mezi šest nejvýznamnějších mariánských míst Evropy. „Černá Madona“, umístěná v osmiboké Gradenkapelle (kaple Milosti), národní svatyni Bavorska, je každoročně cílem více než jednoho miliónu poutníků.

Pro větší pohodlí se naše panstvo rozhodlo cestovat do Passau (Pasov) lodí po řece Inn. Po dvou dnech plavby, 13. června dopoledne, nedaleko Altöttingu, vehnala po dešti prudce tekoucí voda loď na mostní pilíř a došlo k jejímu převržení. Při neštěstí utonulo šest pasažérů, mezi nimi hrabě Jan Josef ze Šternberka s těhotnou manželkou Marií Violantou a asi tříletou dcerou. Ve Smiřicích pozůstala jejich asi roční mladší dcera Marie Terezie Violanta, která se náhle stala sirotkem a zároveň dědičkou panství.

Správce panství za nezletilou byl nejprve prastrýc Václav Vojtěch ze Šternberka, pán na Zelené Hoře (u Nepomuku – Černí baroni). Opatrovnicí jeho sestra Marie Barbora z Pöttingu. Po vyřízení nutných formalit se ujal správy panství a zabezpečil pokračování výstavby kostela. Po její smrti byl roku 1709 jmenován poručíkem a správcem panství hrabě František Leopold ze Šternberka, ten se také postaral o dokončení kostela. Motiv osmicípé šternberské hvězdy zde můžeme opakovaně vysledovat. Kdy přesně byl kostel vysvěcen, doloženo není, uvádí se rok 1708 i rok 1713, roku 1711 se zde křtilo. Kostel však neměl svého duchovního, na vyžádání sem docházel kněz z Holohlav, sídla duchovní správy pro zdejší oblast. První stálý duchovní do smiřického zámku přichází až v roce 1792, kaplan Josef Just.

Osiřelá Marie Terezie Violanta ze Šternberka (1699–1761) se roku 1715 provdala za Jana Leopolda hraběte z Paaru, jejím druhým manželem se roku 1747 stal Jan Daniel hrabě z Gastheimu. Marie Terezie Violanta proslula svou zbožností, velké úsilí věnovala službě církvi. Pro smiřický kostel nechala malovat řadu obrazů s náboženskou tematikou od významných malířů.

Roku 1780 prodává její syn Jan Václav z Paaru panství Smiřice císaři Františku II. pro výstavbu pevnosti v místě osady Ples, která byla součástí panství. Smiřice tak přestávají být sídlem majitelů panství. Ve smiřickém zámku byla umístěna vojenská nemocnice pro pacienty stavěné pevnosti Ples, později pak správa císařského panství a byty pro úředníky, bývalo zde divadlo, pivovar i hostinec. K úctě císaře Josefa II. byla pevnost Ples roku 1811 přejmenována na Josefov.

Dle historické literatury sestavil **Ing. Milan Plšek**

Kněžna Kateřina Vilemína, vévodkyně Zaháňská

1. část

Ratibořice si oblíbil také vévoda Petr BIRON, který držel Náchod i s Ratibořicemi a Rýzmburkem od roku 1792. Po jeho smrti se staly sídlem jeho vdovy Anny Charlotty Doroty (1761–1821), její sestry Elizabety von der Recke (1754–1833) a nejstarší Petrovy dcery Kateřiny Vilemíny, vévodkyně Zaháňské.

Kněžna Zaháňská dala v letech 1810–1812 zámek přestavět na útulné letní sídlo. Zámek dala kněžna k dispozici pro přípravu protinapoleonské koalice. Roku 1813 se zde u kněžny zastavil ruský car Alexandr I. i pruský král Fridrich Vilém III. Rád zde pobýval rovněž její důvěrný přítel a osudová láska kancléř kníže Metternich. K setkání panovníků zde však nedošlo, hlavní jednání proběhla na Opočně.

Do Ratibořic se uchýlila kněžna Kateřina Zaháňská v r. 1820 se svým třetím manželem hrabětem Karlem Schulenburgem. S doprovodem z Vídně přijela i služebná Marie Magdalena Novotná s dcerou Barunkou, narozenou ve Vídni. Teprve zde v České Skalici došlo ke sňatku s hraběcím kočím Janem Panklem 7. srpna 1820. Rodina Panklova bydlela na Starém bělidle čp. 6, po jeho zbourání v úřednickém křídle zámku. V letech 1832–34 je doložen pobyt babičky, rozené Čudové. Kněžna poskytovala pohostinství kuronským levobočkům. Zejména Emilie Binzerová zapůsobila na Boženu Němcovou a stala se předlohou pro postavu komtesy Hortensie – málo pravděpodobně, spíše Marie von Steinach (1).

Až do 2. světové války byl zámek oblíbeným sídlem náchodských velkoštatkářů (6). Za války byl zámek zabrán německou armádou, která vnitřek zpusťovala. V květnu 1945 byl zámek i s celým ratibořickým údolím prohlášen za státní kulturní památku (4).

Božena Němcová (Barunka) – „Betty Pankl“

Narozena nejpravděpodobněji roku 1817 nebo 1818, zemřela nemocná 21. ledna 1862 v Praze (7). Na smrtelné posteli chtěla ještě psát své matce do Zaháně, s níž se nesnášela.

Roku 1820 přišli do Ratibořic z Vídně Schulenburgův kočí Jan Pankl, Terezie Novotná a malá Barunka. Dne 7. srpna uzavřeli sňatek v kostele v České Skalici. Barunce bylo třeba zajistit rodinnou výchovu, někde v ústraní. V letech 1824–30 chodila do skalické školy z Ratibořic. V letech 1830–33 navštěvuje tzv. opakovací hodiny ve skalické škole, tam dochází z Chvalkovic, kde je na zámku na vychování. Chvalkovický zámek patří paní kněžně. Její matka, nejprve pradlena, pak zámecká služebná, byla ráda, že se o její dceru (či schovanku) zajímá státní zaměstnanec zajištěný pod penzí. I Barunka se zřejmě chtěla dostat ze Starého bělidla, tak přikývla na sňatek se starším Němcem, i když nápadníků měla dost (2). Dne 12. září 1837 se v Ratibořicích koná svatba Barunky Panklové a Josefa Němce. V manželství byla nešťastná, měla čtyři děti.

Pro postavu Hortensie byla předlohou nejspíše schovanka Marie von Steinach (1).

BIRON (Biren)

Arnošt, vévoda Kuronský (1690–1772), byl zvolen vévodou po vymření domu kuronského r. 1737. Byl rádcem a asi i milencem vévodkyně kuronské, do Rusi přišel s ní, když se stala carevnou. Šlechtou a klérem byl neoblíbený. Úskoky se po carevně stal správcem země. Později po spiknutí Münnichově byl zbaven řádů, majetku a hodností, vypovězen na Sibiř. Carevna Alžběta Petrovna ho zčásti omilostnila. Kateřina II. mu vrátila Kuronsko r. 1763, obávala se vlivu Polska. Polský král nepočítal s návratem Birona a na kuronský stolec mezitím prosadil svého syna. Biron pak vládl do r. 1769, kdy předal vládu svému synovi Petrovi – říšský hrabě, vévoda kuronský a zaháňský (3).

Kuronsko se nacházelo na území přibližně dnešního Lotyšska. Původně samostatné Kuronsko bylo postoupeno polskému králi a velkoknížeti litevskému za pomoc proti Rusku. Za to bylo Kuronsko prohlášeno vévodstvím a dáno v léno.

Car provdal svou neteř Annu Ivanovnu za vévodu kuronského, který ale záhy zemřel. Její přízeň si získal Ernst Biron, kterého povýšila do šlechtického stavu, ač nebyl urozeného původu. Ten se překvapivě ženil s její dvorní dámou a r. 1724 se mu narodil syn Petr, matkou byla nejspíše ale vévodkyně Anna, kmotrem byl sám car Petr Veliký. Roku 1730 byla Anna Ivanovna povolána na carský stolec do Petrohradu jako carevna Anna I. a Birona povolala k sobě za hofmistra. Po uvolnění kuronského stolce r. 1737 prosadila za vévodu Kuronska právě Ernsta Birona.

Pro příliš velké ambice byl poslán r. 1740 i s dětmi do vyhnanství na Sibiř, odtud do Jaroslavi na Volze, kde zůstali až do r. 1762, neboť se odmítl vzdát nároků na kuronský trůn. Byl zde s ním i jeho syn Petr. Až carevna Kateřina II. jim umožnila návrat do Kuronska, aby zabránila rostoucímu vlivu Polska. Po dohodě s carevnou předal r. 1769 vládu svému synovi Petrovi (1).

Petr BIRON, vévoda Kuronský (od roku 1769), otec Kateřiny
Narozen r. 1724 (Mitava), zemřel r. 1800 (Jelenov–Kudowa u Náchoda) jako vévoda kuronský, litevský a zamgalský, říšský hrabě von Biron, vévoda zaháňský, svobodný pán z Wartenbergu, Hohlsteinu a Náchoda. Pohřben v rodové hrobce v Zaháni.

Poprvé se ženil r. 1765 – Karolina Luisa von Waldeck. Druhá svatba r. 1774 – ruská kněžna Jevdokija Borisovna, princezna Jusupovová. S třetí ženou Annou Charlottou Dorotheou von Medem (1761–1821), o 36 let mladší, původem ze starého kuronského rodu (svatba roku 1779) měl 4 dcery: Katharinu Fridrichu Wilhelminu Benignu (paní kněžna), v rodině oslovovala Vilemína (1781 Mitava – 1839 Vídeň), Marii Luisu Paulinu (1782–1845), Johannu Katharinu (1783–1876), Dorotheu, nevlastní, hr. Batowský (1793–1862 Zahán).

Syn Arnošta a asi carevny Anny Ivanovny, byl s otcem ve vyhnanství. Roku 1762 byl od cara Petra III. povýšen na generálmajora. Byl vazalem Polska, po jeho pádu se přiklonil k Prusku. Na nátlak Kateřiny II. se vzdal panství ve prospěch carské rodiny za 0,5 mil. dukátů a roční plat 50 tisíc dukátů. Dále žil v Berlíně, Náchodě a Zaháni. S třetí manželkou roz. hraběnkou Medemovou měl 4 dcery. Nejmladší Dorothea (1793–1862) obdržela od pruského krále r. 1845 titul vévodkyně zaháňské, rok poté, co se ujala vlády nad Zahání (3).

V roce 1786 přikoupil Petr Biron k svému pruskému panství Wartenberk panství Zahán ve Slezsku. Pruský král se zavázal, že vévodský titul bude moci přejít i na potomka ženského pohlaví, tedy na princeznu Kateřinu Vileminu. Roku 1792 uzavřelo Rusko alianci s Pruskem, Polsko přestalo existovat jako samostatný stát. Ruské vojsko vpadlo do Litvy, obsadilo i Kuronsko a převzalo nad ním svrchovanou moc, lenní závazky k Polsku nebyly respektovány.

Roku 1794 zástupci kuronských stavů rozhodli o včlenění do ruské říše. Biron prodává kuronské statky, sjednává odstupné a rentu s Kateřinou II. a opouští Kuronsko. V roce 1795 podepisuje vévoda připojení k Rusku. Vévoda se stěhuje do Zaháně, na zámek, který kdysi přestavěl Albrecht z Valdštejna.

Roku 1796 přijel vévoda poprvé na léto na Náchod, Vilemině bylo tehdy 15 let. Petr tehdy platil za nejbohatšího muže střední Evropy, o finanční výpomoc ho žádali i mocní panovníci. Roku 1800 umírá na léčení u Náchoda ve věku 76 let (1).

Kněžna Zaháňská (1781–1839), narozena v Kuronsku, v hlavním městě Mitavě, dnes lotyšská Jelgava. Nositelkou rodinných tradic a obrovského jmění se princezna Kuronská stala v necelých devatenácti letech 13. 1. 1800, kdy po smrti otce převzala titul „vévodkyně Zaháňská“. Dědičný titul udělil otcí pruský král Fridrich Vilém II., zaháňské léno získala r. 1801 od Fridricha Viléma III. Hlavní rezidenci mladé vévodkyně se stala Zahán, vlastnila několik zámků a mnoho půdy.

Celým jménem: Katharina Friedrika Wilhelmina Benigna

sestavil Ing. Milan Plšek

Literatura:

- (1) Helena Sobková – Kateřina Zaháňská (knihovna Smiřice)
- (2) M. Ivanov / L. Skořepová – Jiskření (knihovna Smiřice)
- (3) Ottův slovník naučný
- (4) Hrad, zámek a tvrze ... VI, Praha 1989

Poznámka Ing. L. Kupky:

- (5) To byla knížata Schaumburg-Lippe (setník Steinský ze Smiřic).
- (6) Zemřela na rakovinu dělohy.

Prohlídky zámecké kaple Zjevení Páně ve Smiřicích

Prohlídky s průvodcem se v roce 2015 konají ve dnech:

7. a 21. června, 5. a 19. července, 2. a 16. srpna, 13. a 27. září.

Začátek těchto prohlídek je vždy ve 14 a v 15 hodin.

V neděli **30. srpna během akce Rozloučení s létem** (původně Babí léto na nádvoří) zájemcům povypráví historii barokní památky hraběnka ze Šternberka společně se svojí schovankou. Časy těchto prohlídek budou zveřejněny na internetových stránkách památky.

Mimo uveřejněné termíny je kaple zpřístupněna pouze po předchozí objednávce organizovaným zájezdům nebo skupinám nad 20 osob. Zájemci o prohlídku se mohou připojit i k objednaným prohlídkám, jejichž termíny jsou zveřejňovány na internetových stránkách **www.kaple.mestosmirice.cz**.

Jan Smiřický ze Smiřic

Z minulých dílů povídání o Janu Smiřickém ze Smiřic víme, že byl úspěšným diplomatem, politikem a také – dle dnešního vyjádření – i úspěšným podnikatelem. I z dnešní doby víme, že „žádný strom neroste až do nebe“. Poznal to i Jan Smiřický. Mohl se dopustit sám politické chyby nebo jeho rozsáhlý majetek vzbudil závist a z toho plynoucí politické intriky proti němu. Skutečností je, že jeho život skončil roku 1453 na popravišti. Neuškodí věnovat se i v tomto dílu vyprávění dalším podrobnostem o jeho životě.

Musíme se uvědomit, že jeho život spadá do období husitského hnutí. Jan Smiřický patřil ke skupině konzervativní kališnické šlechty, která usilovala o dohodu s katolickou církví – samozřejmě při zachování kalicha. Cílem této skupiny bylo zlomení moci radikálních bratrstev, obnovení pořádku v zemi a přijetí císaře Zikmunda za českého krále. A to vše při zachování majetkových zisků šlechty, které získala na úkor církve během revoluce. Zajímavé je, že Jan Smiřický až do lipanské bitvy ustupuje do pozadí a věnuje své úsilí rozšíření arcibiskupského a od roku 1431 vlastního panství. Jeho politická orientace byla motivována zčásti – lépe vyjádřeno pouze zčásti. Tím se odlišoval od řady jiných velmožů, kteří se postavili proti bratrstvům a na stranu Zikmundovu jen proto, aby udrželi svá nově nabytá panství. Jan Smiřický naopak setrval na stejných pozicích, na nichž jej vidíme přinejmenším od roku 1423, kdy se účastnil svatohavelského sněmu Kolštejnovy strany a katolíků. O jeho předchozí politické orientaci přesněji zprávy nemáme, nicméně podle toho, že se už roku 1419 pohybuje mezi konzervativními husity a později byl pravděpodobně členem šlechtického orebského uskupení a prokazatelně hejtmánem pražanů, můžeme soudit, že už od počátku svého vystoupení na „jeviště dějin“ přílišnou náklonnost k radikálním husitům neoplyval.

Se snahou o rozšíření arcibiskupských panství nejspíše souvisí i poslední Janova bojová akce během husitských válek, kterou datuje Sedláček do roku 1429. Autor díla Hradů a zámky v Čechách se domníval, že byla namířena proti katolíkům, ale pro toto tvrzení není nejmenší opora v pramenech. Není totiž vůbec jasné, co přesně se tehdy stalo. Ovšem po roce 1427 nevíme o tom, že by Jan Smiřický vyhledával jakékoli ozbrojené střety s katolíky. Dá se říci, že veškerá jeho válečná aktivita až do Lipan zcela ustala.

Je známo, že Jan Smiřický jako arcibiskupův správce se plánovitě snažil o restituci celého roudnicko-helfenburského zboží. Po dobytí Hoštky roku 1428 přivítal Jan město k arcibiskupské doměně. Když dobýval hrad u Dubé (zcizen z arcibiskupova panství), už určitě jednal o zakoupení Helfenburky, které proběhlo o dva měsíce později.

Jan Smiřický dobyl i hrad Cap a to se zcela shodovalo s jeho dlouhodobými majetkovými a strategickými záměry, totiž k obnovení a následnému přivlastnění celého arcibiskupského roudnicko-helfenburského dominia. Cap byl mimo to důležitým opěvněným bodem, chránícím helfenburské zboží od severovýchodu, a tvořil protiváhu hradům Zakšinu a Starému Berštejnu, které náležely mocným Berkům.

Potom už Janova bojová aktivita nadlouho utichá. Odmítá se nejen účastnit spanilých jízd, ale nevytáhl do pole ani proti křížové výpravě roku 1431. A to přesto, že jemu i ostatním šlechticům, kteří odmítli táhnout proti křížákům, hrozil Prokop Holý. Jan se vymluvil na nemoc a zůstal na Roudnici. Z těchto zpráv dobře vysvitá Janův poměr k radikálním bratrstvům, která tehdy ovládala zemi. Roudnický pán samozřejmě nebyl natolik silný, aby mohl proti nim otevřeně vystoupit. A to přesto, že podobný postoj k radikálům měli i další šlechtici. Bratrstva byla však tehdy ještě příliš silná a jejich odpůrci proti nim dosud neutvořili společnou frontu. Po Janově boji s radikální Prahou roku 1428 a uzavření příměří panoval zřejmě mezi Janem a bratrstvy jakýsi ostražitý mír. Jan odmítal radikály jakkoli podporovat, ale také proti nim nic nepodnikal. Roku 1431, stejně jako při obraně proti předchozí křížové výpravě roku 1427, setrval Jan doma snad v naději, že křížáci spojené táborské a sirotčí vojsko porazí, a pak nastane vhodná chvíle pro vojenskou a politickou vystoupení umírněných kališníků.

Avšak ve chvíli, kdy se počátkem třicátých let začíná utvářet panská koalice namířená proti bratrstvům, vstupuje Jan Smiřický opět do velké politiky. Stejně tak se angažuje v jednáních s legáty basilejského sněmu o smíření kališníků s římskou církví, která vyústila v uzavření kompaktát. Vidíme tedy, že Jan stál u ústraní pouze v době, kdy nebyla naděje na oslabení radikálů. V okamžiku, kdy se začala možnost jejich oslabení rýsovat, vystupuje Smiřický opět do popředí.

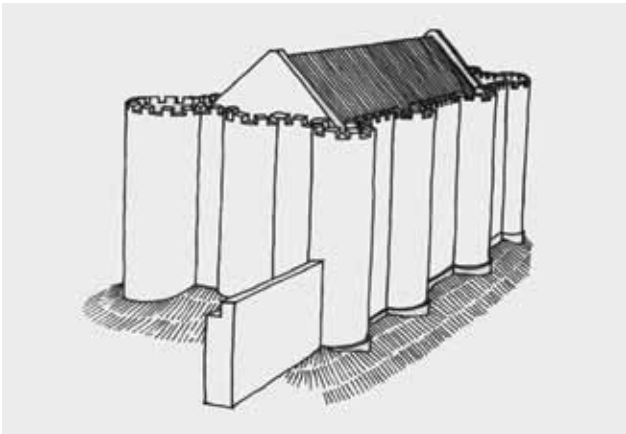
Ve vrcholné politice vidíme Jana po delší přestávce v červnu roku 1433. Tehdy se účastnil sněmu, který měl v Praze jednat s basilejskými legáty. Poslové přijeli do hlavního města, aby se pokusili domluvit podmínky smíru mezi husity a katolickou církví. Na sněmu byli přítomni snad všichni významní mužové v zemi, ať už kněží či šlechtici, o přítomnosti Janově jsme také bezpečně zpraveni. Hlavním bodem jednání bylo samozřejmě přijímání pod obojí způsobou. Jednání s legáty probíhala na oficiální úrovni, totiž na půdě zemského sněmu, kterého se účastnili i zástupci z Moravy a Slezska.

Mimo to ale probíhala i jednání neformální. S legáty se mimo půdu sněmu a jeho výborů setkal jak Menhart z Hradce, jenž legáty 14. června hostil u oběda, tak i Jan Smiřický, který je už 12. června navštívil v jejich pražském příbytku. Podrobnosti těchto neoficiálních rozhovorů neznáme, ale víme, že oba velmoži byli nakloněni dohodě s římskou církví. Byly to právě tyto soukromé neformální rozhovory, které nakonec přispěly k nalezení shody mezi legáty a zástupci kališníků. Naproti tomu na půdě sněmu k žádné dohodě nedošlo a obě strany se pouze domluvily, že v jednáních budou pokračovat.

Současně s vyjednáváním s basilejským koncilem v Českých zemích začala vznikat jednotná opozice proti bratrstvům. Tvořili ji zejména kališníční páni v čele s Menhartem z Hradce a Hynkem Ptáčkem z Pirkštejna. Ti se navíc dokázali dohodnout s katolíky, protože porážka radikálů byla v zájmu obou stran. Kališnická šlechta vystoupila proti bratrstvům na svatomartinském sněmu v Praze v listopadu 1433. Při jednáních, která se odehrávala pod taktovkou Hynka Ptáčka i hradeckého Menharta, byl zvolen za zemského správce kališník Aleš Vřešťovský z Rýzmburka a obdařen rozsáhlými pravomocemi. Přitom sněm vyhlásil, že se mu všichni v zemi musí podřídí. Tento krok byl bezpochyby domluven i s katolickou šlechtou a městy, neboť se záhy k novému správci přiznaly. Naopak poslušnost panu Alšovi odmítla bratrstva, čímž se postavila mimo zákon. Tato situace nemohla skončit jinak nežli ozbrojeným střetem, k němuž na jaře následujícího roku došlo.

Jan ze Smiřic samozřejmě na svatomartinském sněmu nechyběl, což máme doloženo i prameny. Nicméně nevíme, jak aktivně zde vystupoval. Při znalosti Janových dlouhodobých postojů však nelze pochybovat, že byl s výsledky sněmování, jež podlamovaly mocenskou pozici bratrstev, naysost spokojen. Je jen škoda, že se nedochoval záznam o složení dvanáctičlenné rady, která měla být zemskému správci ku pomoci – bylo by zajímavé zjistit, zda se Jan Smiřický do tohoto orgánu dostal či byl pominut.

Poté, co sněm projednal světské záležitosti, věnoval se jednáním s basilejskými legáty, kteří opět dorazili do Prahy. To bylo převážně v prosinci a počátkem ledna. A opět jsme tu ohledně účasti Jana Smiřického ponechání beze zpráv, neboť prameny o něm mlčí. Snad spolu s dalšími šlechtici odjel z hlavního města, protože se pobyt zde neúnosně prodražoval. Snad v Praze zůstal. Druhá možnost se jeví pravděpodobnější, neboť Jan byl zámožný pán a pravidelně se účastnil nejruznějších jednání a poselstev. Víme tedy, že na diplomatické účely nelitoval prostředků, protože tak mohl prokázat své schopnosti a posílit svou prestiž. Bylo by tedy s podivem, kdyby se vzdálil z Prahy právě při takto důležitých rokováních se zástupci koncilu. O tom, že s legáty v Praze jednal a navázal užší styky, svědčí nepřímou skutečnost, že když poslové koncilu po ukončení jednání z Prahy 14. ledna odjížděli, zastavili se na Roudnici, kde u Jana Smiřického poobědvali. Pozvání patrně využili k dalším rozhovorům s roudnickým pánem.

Vidíme tedy, že se Jan účastnil všech akcí, které byly v posledku namířeny proti bratrstvům, ať už se jednalo o svatomartinský sněm, jenž oslabil jejich mocenskou pozici, či o rokování s legáty koncilu, která měla vést ke smíření husitů s římskou církví. Proto bychom čekali, že smiřický zeman na jaře roku 1434 vojensky vystoupí po boku panské jednoty proti radikálům. Nicméně Janovu účast v bitvě u Lipan lze jistě vyloučit. Proč tomu tak je a zejména proč se Jan ze Smiřic lipanské bitvy neúčastnil, pochopíme, když se podíváme na strategickou situaci v Čechách v předvečer lipanské bitvy.

Mezi Kouřimí a Českým Brodem se schylovalo k rozhodující srážce spojených sil panské jednoty a katolíků na jedné a bratrstvy na druhé straně. Obě uskupení se pokusila soustředit většinu svých sil na toto bojiště. To se ale nepodařilo zejména radikálům. Výsledek bitvy u Lipan je všeobecně známý.

Základem Janova rozsáhlého panství v Polabí a v severozápadních Čechách se stala Roudnice. Toto středně velké město s mocným hradem (podle rekonstrukce románského hradu je patrné, že se nejednalo o honosné sídlo, ale o hrad, který měl majitele hlavně chránit před napadením) a kamenným mostem přes Labe, jedním z nemnoha v Čechách, patřilo od pradávna pražským biskupům a později arcibiskupům. Poslední pražský biskup Jan z Dražic tu založil i bohatý augustiniánský klášter.

Samozřejmě, že za husitských válek nebylo nic neobvyklého, že se šlechtici zmocnili církevních statků a přeměnili je ve svá panství. Způsob nabytí byl obvykle dvojitý: buď šlechtic dobyl a obsadil církevní statky vojensky, nebo mu je zapsal panovník (tedy král Zikmund) jako dědičnou zástavu – a to buď za věrné služby v době husitských válek, nebo za to, že se k němu po Lipanech přiklonil. Vždy se tak dělo ale proti vůli církevní instituce, která byla původním vlastníkem zboží. Jan Smiřický však získal Roudnici a k ní příslušné statky poněkud jiným způsobem. Arcibiskup Konrád z Vechty mu je postoupil naprosto dobrovolně. Arcibiskup Konrád přistoupil v dubnu 1421 ke čtyřem artikulům. Učinil tak poté, co husité rozvinuli svou ofenzivu západně od Prahy.

Arcibiskup Konrád se přiznal ke kalichu v Praze. Stal se tak jakýmsi spojencem či členem pražské strany a teoreticky i hlavou jejího duchovenstva. Ve vnímání pražanů nadále působil coby pražský arcibiskup ve stejné funkci jako v době předrevoluční, byť s poněkud omezenou pravomocí. Je samozřejmě, že Konrád měl blízko zejména ke konzervativním pražanům a ke kolštejnské straně, která byla jejich spojencem. Tím byly dány předpoklady pro sblížení arcibiskupa na Roudnici s Janem Smiřickým, hejtmánem na nedalekém Mělníku. Stejně jako Konrád i Jan byl vynovačem kalicha, v politickém ohledu však jako člen kolštejnské strany usiloval o restauraci předrevolučních poměrů při zachování čtyř artikulů. To byl program, který pravděpodobně vyhovoval i arcibiskupovi. Někdy v první polovině 20. let se tak oba muži nevyhnutelně sblížili, k čemuž samozřejmě přispěla blízkost Mělníka a Roudnice, vzdálených od sebe jen něco přes 10 km.

Tomu, že spolu od počátku udržovali dobré sousedské vztahy, nasvědčuje listina, již roku 1431 svěčuje arcibiskup roudnické panství Janovi – nazývá jej v ní mimo jiné i „sousedem“. Když se situace v zemi začala vyvíjet ve prospěch radikálních bratrstev, rozhodl se arcibiskup, aby své statky ochránil, svěřit je do správy Jana Smiřického.

Kromě těchto řekněme objektivních předpokladů to byly i Janovy osobní kvality, které měly vliv na arcibiskupovo rozhodnutí. Jan byl nejspíše už tehdy znám jako dobrý válečník (obsazení Bělé a snad i Hradce) a zdá se, že si dobře vedl i jako hejtmán na Mělníce. Ostatně jak své schopnosti válečnické, tak hospodářské prokázal i v pozdějších letech. A samozřejmě byl Jan obratným diplomatem – předpokládáme, že všechny tyto kladné vlastnosti osvědčil už v první polovině 20. let. Arcibiskup si Jana nevybral bez jeho přičinění. Bylo by velmi překvapivé, kdyby Jan nevyužil arcibiskupova svízelného postavení a výhody blízkého sousedství Mělníka a Roudnice ku svému prospěchu. Snad byla správa Roudnice svěřena Smiřickému po delších vzájemných jednáních, možná že ochranu arcibiskupovi nabídl mělnický hejtmán sám. Obojí je stejně pravděpodobné a odpovídá povaze smiřického vladky.

Jan byl člověk, který dokázal myslet několik tahů dopředu. Správcovstvím na Roudnici by nejen vzrostla okamžitě jeho vojenská moc i pověst, ale otvírala se i možnost získat toto panství po smrti starého arcibiskupa pro sebe. Nemysleme si tedy, že Smiřického vedla k přijetí role arcibiskupova ochránce nějaká šlechtetnost – byl to dobře zvážený krok přinášející řadu okamžitých i dlouhodobých výhod. Ale na druhou stranu, tento způsob spolupráce byl v dané chvíli výhodný i pro arcibiskupa. Jan, jenž se tak chtěl zmocnit církevního zboží, nejednal hůře než většina šlechticů, husitských i katolických. Na rozdíl od nich si však nakonec dokázal ukrojit svůj díl církevních statků – elegantněji.

Zvláštní je, že ochráncem a správcem Roudnice nebyl vždy jenom Jan, ale i jeho bratr Jindřich. Z listu vydaného na Roudnici 31. ledna 1428 vyplývá, že arcibiskup svěřil sám sebe i roudnické panství do ochrany oběma bratřím. Z toho plyne, že Jindřich byl spolusprávcem Roudnice jen na počátku roku 1428. Aby Jindřichovo jmenování mělo nějaký smysl, bylo nutno, aby byl na Roudnici přítomen. Jen v takovém případě se mohl ujmout správy ve chvíli, kdyby Jan padl. Ale Jindřichův příjezd na arcibiskupův hrad měl velmi pravděpodobně i další důvod, a to nadcházející válka. Jednak Jan usilovně sháněl vojenské posily před bojem s pražany – a tak je zcela přirozené, že mu bratr Jindřich přišel na pomoc. Sám ve vzdálených Smiřicích s malým oddílem mužů by mu prospěšný nebyl. Naopak se Smiřice a rodina Jindřichova (vzpomeňme, že byla pravděpodobně dosud na živu matka obou bratřím!) mohly snadno stát obětí útoku hradeckých sirotků, spojenců radikálních pražanů. Už z toho důvodu bylo třeba, aby se Jindřich s celým smiřickým domem přesunul na pevnou Roudnici, která byla schopna vzdorovat i řádnému obléhání. Poté co válka skončila, pro Jana nečekaně úspěšně, nebylo třeba, aby Jindřich pobýval na Roudnici, a nejspíš se vrátil na smiřickou tvrz. Jan ostatně neměl důvod se dál s bratrem dělit o správu arcibiskupova panství.

Jan si počínal jako správce velmi úspěšně. I nadále byly zastavovány některé menší statky, jako byly zmíněné Štěrboholy a Vokovice. Jan se tak zbavoval těch částí arcibiskupova panství, jež bylo pro značnou vzdálenost od Roudnice nesnadné udržet či spravovat. Obětoval některá menší zboží a soustředil se na udržení jádra arcibiskupského panství kolem Roudnice. Usiloval také o restituci těch statků, které arcibiskupovi násilím odejmul jeho nepřítel.

Nejprve na jaře 1428, v rámci boje proti pražanům, dobyl Jan Smiřický zpět původně arcibiskupské městečko Hoštku. Po uzavření míru s pražany, jehož součástí snad bylo potvrzení restituce Hoštky k arcibiskupskému panství, zaměřil se Jan na získání nejvýznamnějšího zcizeného majetku: Helfenburku, protože Helfenburk byl velký a pevný hrad. K němu náleželo i panství včetně městečka Blíževedly a vsí Robeč a Tuhán. Důvod ke spojení měl tak arcibiskup i jeho správce.

Jan Smiřický ze Smiřic – pokračování

Na přelomu 20. a 30. let už byla účast arcibiskupa Konráda na správě jeho panství víceméně formální – byl totiž už velmi starý a nemocný. Jan Smiřický se pevně usadil na Roudnici a počínal si tu, jakoby byla jeho řádným majetkem, a dokonce se podle ní i psal. V poslední dny roku 1431 tu arcibiskup skonal. Ještě předtím ale stihl sepsat listinu, v níž zapsal Janovi a jeho dědicům správcovství a poručenství nad Roudnicí a k ní příslušných statcích. Důležitá byla věta, že toto správcovství má trvat i po arcibiskupově smrti. Dále bylo stanoveno, že pokud by Konrádovi nástupci na pražském stolci chtěli získat Roudnici a celé panství zpět, musejí zaplatit Janovi či jeho dědicům 4 000 kop. To byla samozřejmě nemalá částka. Touto listinou byla Janova držba Roudnice a dalšího zboží změněna z pouhé správcovy na řádnou zástavu, která, a to bylo důležité, byla dědičná.

Objevil se dokonce názor, že Jan starého a nemocného arcibiskupa k sepsání této listiny donutil. Arcibiskup však mohl být s Janovým hospodařením zcela spokojen. Není třeba pochybovat, že s tímto řešením byl Jan ze Smiřic spokojen – možná se jednalo dokonce o jeho návrh. Zástava Roudnice byla dědičná a Smiřický získal pevnou základnu pro svůj další vzestup. Odtud započal budovat svá panství.

Samotná Roudnice byla významným zbožím. Jan zde sídlil v mocném hradě, vybudovaném pražskými biskupy. Pod hradem se rozkládalo město, které bylo obeháno hradbami a mezi poddanskými městy náleželo rozhodně mezi ta větší. Roudnice měla i důležitou strategickou polohu: Nejen, že z ní bylo možno kontrolovat Labe, ale významný byl zdejší kamenný most, který se přes řeku klenul. Poskytoval jeden z nejbezpečnějších přechodů přes největší českou řeku. K Roudnici náleželo rozsáhlé, původně arcibiskupské panství. Kromě řady vesnic byl jeho součástí i mocný hrad Helfenburk na druhém břehu Labe. Tento hrad Jan získal jako restituci církevního majetku už roku 1429.

Jan učinil z arcibiskupské Roudnice základ rodové moci a zdejší hrad svým sídlem. Začal se proto psát Jan Smiřický „seděním na Roudnici“. Roudnice se stala sídlem Smiřických – právě zde prožila konec života matka Jana Smiřického a byla pochována ve zdejším kostele. Na Roudnici byli také vychováni osiřelí synové Jindřicha Smiřického (ten byl majitelem Smiřic – Smiřice pak měli v držení jeho synové), jichž se strýc Jan ujal. A samozřejmě zde žila Janova manželka Markéta z Michalovic se svými dětmi i po Janově smrti.

Roku 1428 dobyl Jan na téže straně řeky Hořtku, která byla rovněž součástí roudnického arcibiskupského panství. Roudnice ležela v úrodném Polabí, takže se jednalo o bohaté panství. Ke zdejšímu hradu už od časů arcibiskupů náležela drobná klientská šlechta. Tu mohl Jan Smiřický používat při svých vojenských podnicích – např. při pokusu o opanování Prahy roku 1427 či nepřímo při boji proti Pražanům následujícího roku.

V březnu roku 1437 bylo Janovi zapsáno do desk zemských držení Housky – Jan ji získal od pana Berky za 500 kop. Jan Smiřický se, stejně jako většina šlechticů, snažil zanést nabyté majetky do desk co nejdříve. Smiřický zeman získal konečně hrad, který byl skutečně jeho majetkem, nikoli pouhou zástavou. Zástava mohla být kdykoli vyplacena a šlechtic se mohl ocitnout sice s plným měšcem, ale bez střechy nad hlavou. Housku však Janovi a jeho dědicům nikdo odejmout nemohl. Houska se stala po jeho smrti sídlem jeho synů, když byly Roudnice a Helfenburk vyplaceny ze zástavy.

Kromě Housky byla držba ostatních statků nejistá a závislá na králově potvrzení. A to i v případě církevních statků, jejichž byl zeměpán nejvyšším ochráncem. Nemůžeme se proto divit, že Jan Smiřický podporoval nástup císaře Zikmunda na český trůn. Je ale třeba říci, že Jan se nepřiklonil na Zikmundovu stranu z vypočítavosti a snahy dosáhnout potvrzení držby majetku. Naopak, nástup císaře na český trůn, samozřejmě za předpokladu, že stvrdí kompaktata, zcela odpovídal Janově politické orientaci od počátku revoluce.

V Janově případě tak jeho majetkové zájmy byly zcela v souladu s dlouhodobou politickou orientací smiřického vladky. To nelze říci o řadě dalších šlechticů, kteří jen kvůli uchování majetků byli schopni změnit své přesvědčení a podporovat Zikmundův nástup na trůn. I poté, co se císař Zikmund v červenci 1436 uvázal v České království, patřil Jan do okruhu jeho blízkých stoupenců. Proto jej také umírající císař jmenoval v prosinci 1437 jedním ze zemských správců, kteří měli řídit království po jeho smrti.

O tom, co se stalo s majetkem Jana Smiřického a o pokračování jeho rodu v příštím čísle.

Podle knihy Jakuba Jiřího Jukla: Jan Smiřický ze Smiřic pro Zpravodaj připravil **Miroslav Volák**

Sháníme **BYT** nebo menší **RD** ve Smiřicích a blízkém okolí do 20 km. **NABÍDNĚTE PROSÍM. Tel.: 777 828 889** (Pelikánová)

Inzerce

Prodám svázané Zpravodaje ročníků 1988–2008 (celkem 21 ročníků, tj. 87 jednotlivých čísel). Jsou ve zcela neporušeném stavu s plátěnými a plastovými deskami. Cena za poloviční cenu vazby – celkem 700 Kč.

M. Volák, Smiřice 85

Kulturní pozvánky

Kulturní středisko Dvorana, s.r.o. Vás zve:

11. 7. od 20.00 hodin – Revivalové léto a ABBACZ

Na fotbalovém stadionu SK Smiřice vystoupí kapely ABBACZ, PLÁN B. a W.I.T.S. Předprodej v KD Dvorana už nyní 100 Kč, na místě 130 Kč.

30. 8. od 13.00 hodin – Loučení s prázdninami na nádvoří zámku

Zábavné odpoledne pro celou rodinu: projížďky kočárem, pro děti obří skluzavka, skákací hrad, pohádka a soutěže DDM, prohlídka kaple Zjevení Páně s hraběnkou ze Šternberka a její schovankou, výstava železničního modelu smiřického nádraží v Erbovním sále. Vstup volný.

11. 9. od 19.00 hodin – Slunce nad řekou

Letní trampská komedie se zpěvy v podání divadelního souboru OCHOS Smiřice. KD Dvorana – vstupné 100 Kč.

19. 9. od 19.00 hodin – Koncert Magdaleny Malé

Vystoupení mladé operní zpěvačky, studentky oboru klasický operní zpěv na AMU v Praze, rodačky z nedalekých Dolan. Kaple Zjevení Páně – vstupné 100 Kč.

22. 9. od 17.00 hodin – Utajené životy slavných Čechů

Beseda se spisovatelkou a historičkou Martinou Bittnerovou o stejnojmenné knize, která poodhaluje osudy slavných žen, které se nesmazatelně zapsaly do české historie. KD Dvorana – vstup volný
Akce je součástí projektu SPOLEČNĚ!, který je financován z Nadačního fondu VEOLIA v rámci programu Stále s úsměvem – Aktivně po celý život a městem Smiřice.

26. 9. od 19.00 hodin – Hrobka s vyhlídkou

Černá divadelní komedie v podání Nechanického ochotnického souboru. KD Dvorana – vstupné 100 Kč

5. 10. od 9.00 a 10.00 hodin – Hrátky na pohádky

Pohádka pro děti z mateřských škol v podání Hudebního divadla dětem (Hradec Králové). Na představení přivítáme i rodiče s dětmi na rodičovské dovolené. KD Dvorana – vstupné 40 Kč.

9. 10. od 18.00 hodin – Drobnosti Milana Drobného a Yvetty Simonové

Koncert k Mezinárodnímu dni seniorů. KD Dvorana – vstup volný. Akce je součástí projektu SPOLEČNĚ!, který je financován z Nadačního fondu VEOLIA v rámci programu Stále s úsměvem – Aktivně po celý život a městem Smiřice.

24. 10. od 19.00 hodin – Divčí válka

Známa komedie F. R. Čecha v osobitěm podání Divadelního spolku Jana Nepomuka Štěpánka z Chrudimi. KD Dvorana – vstupné 100 Kč

31. 10. od 20.00 hodin – Svatohubertská myslivecká zábava

V KD Dvorana pořádá Myslivecké sdružení Labská rovina a KSD Smiřice. Během akce budou podávány zvěřinové speciality. KD Dvorana – vstupné 150 Kč.

5. 11. od 9.00 hodin – Tvořivá dílna (šperky z FIMA)

KD Dvorana. Akce je součástí projektu SPOLEČNĚ!, který je financován z Nadačního fondu VEOLIA v rámci programu Stále s úsměvem – Aktivně po celý život a městem Smiřice.

6. 11. od 19.00 hodin – Travesti revue Techle Mechtle

KD Dvorana – vstupné v předprodeji 220 Kč, na místě 250 Kč

21. 11. od 10.00 do 17.00 hodin – Vánoční trhy

Tradiční vánoční trhy nabídnou návštěvníkům široký sortiment řemeslných výrobků a doplňků, pro děti bude připraven tvořivý koutek. KD Dvorana Smiřice, vstupné dospělí 20 Kč a děti 3–15 let 10 Kč.

25. 11. od 19.00 hodin – Domáci štěstí.hned

Divadelní hra podle oblíbeného televizního seriálu a knihy od Ivy Hüttnerové Domáci štěstí. Účinkují David Suchařípa, Iva Hüttnerová a Michaela Dolinová. KD Dvorana – vstupné 250 Kč

26. 11. od 9.00 hodin – Tvořivá dílna (vánoční aranžmá)

– KD Dvorana. Akce je součástí projektu SPOLEČNĚ!, který je financován z Nadačního fondu VEOLIA v rámci programu Stále s úsměvem – Aktivně po celý život a městem Smiřice.

5. 12. od 16.00 hodin – Mikulášská nadílka pro děti

KD Dvorana – vstup volný

8. 12. od 9.00 a 10.00 hodin – Jak princezna Máňa zachraňovala Martina z pekla

Pohádka pro děti z mateřských škol v podání divadla Andromeda. Na představení přivítáme i rodiče s dětmi na rodičovské dovolené. KD Dvorana – vstupné 40 Kč

10. 12. od 19.00 hodin – Vánoční koncert Miloše Dvořáčka a Kytařového betlému Matyáše Brauna

Kaple Zjevení Páně – vstupné 100 Kč

15. 12. od 19.00 hodin – Dasha ve Smiřicích

Vánoční koncert oblíbené zpěvačky a muzikálové herečky, držitelky Ceny Thálie pro rok 2010. Kaple Zjevení Páně – vstupné 250 a 220 Kč

18. 12. od 19.00 hodin – Vánoční koncert Jaroslava Svěceného

Kaple Zjevení Páně – vstupné 300 a 250 Kč

Změna programu vyhrazena.

Předprodej vstupenek a informace o uvedených pořadech:

Kulturní středisko Dvorana, s.r.o., Smiřice, Palackého 124, Bc. Jana Urbanová, tel. 602 316 525, e-mail: kultura@mestosmirice.cz.

Zpravodaj Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Město Smiřice, Palackého 106, 503 03 Smiřice, tel. 495 809 010, www.mestosmirice.cz

Evidenční číslo: MK ČR E 16060

Redakční rada: Miroslav Volák, Ladislava Reichová, Jan Novotný, Ilona Hušáková, Leona Rousková

Příspěvky zasílejte na adresu: Městská knihovna ve Smiřicích, Zámek 1, e-mail: knihovna@mestosmirice.cz

Grafická úprava: Ing. Vladimír Prachař, grafické studio Náchod. Tisk: Tiskárny B.N.B., spol. s r.o., Velké Poříčí

Vychází 2x ročně (v červnu a v prosinci). Cena 1 výtisku 20 Kč. Náklad tohoto čísla 400 ks.

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do domu.

Prodej: Tabák – Š. Cvikelová, Smiřice, Palackého 95, prodejna Rodov a podatelna MěÚ Smiřice.

Uzávěrka příspěvků pro číslo Zpravodaje 2/2015 – 22. 11. 2015.

Redakční rada se neztotožňuje s obsahem uveřejněných článků. Tiskové chyby vyhrazeny.

Zajímavou noční atmosféru
u Dvorany, u nádraží
a u Jordánu
pro nás zachytil
pan Přemek Andrýs.

